

misli

Registered by Australia Post — publication no. VAR0663

THOUGHTS — LETO 31

DECEMBER 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language
Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

Ustanovljen (Est.) leta 1952

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

Naslov MISLI: P.O.BOX 197,
KEW, Victoria 3101

Letna naročnina (Subscr.) \$ 5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

K SLIKI na platnicah:
Lina skromnega zvonika je
ujela sončne žarke — kot v
dušo posije milost...

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH INŠE KAJ — Spisal Franc Blukvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent—bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDEŠICI — Siena Blažič. Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

S TO ŠTEVILKO spet končujemo en letnik našega mesečnika. Bralec si težko predstavlja, koliko skrbi in dela je na teh skromnih straneh, predno zagledajo beli dan ter jih poštar raznese po slovenskih domovih Avstralije. Biti urednik (in upravniki!) izseljenskega glasila ni lahka zadeva, dasi sleherna izdaja prinese tudi čudoviti občutek zadoščenja. Ob velikem poslanstvu tiskane domače besede noben trud ni prehud, nobena nočna ura pretežka, nobena skrb prevelika.

Ob vsem tem me pa včasih vznevoljijo napotki, včasih pa se jim iz srca nasmej, ki mi jih svetujejo razni vseznali, a na tem polju očitno prav nič doma: Zakaj se vendar ne odločim za večbarvni tisk, ki bolj vleče? — Samo njegov članek, ki sem ga odklonil (ali pesem, ki je nisem objavil), bi dal "mrkim" MISLIM malo življenja. — Preveč pobožnega objavljam in premalo narodnega; preveč drugega in nič dosti verskega... (Zadnji dve kritiki sta prišli v istem tednu!)

Urednik pa mora ob vsem tem mirno naprej. Samo vesel bo, če bodo MISLI v tej krizi obstale. Naj pošepnem: To leto je bilo prvo od pričetka MISLI, da naročnina, darovi v sklad in oglasi niso pokrili računov izdaje in poštnine...

— Urednik in upravnik

VSEBINA * Pismo slovenskih škofov — stran 321 * Datumi in postaje avstralskega obiska ljubljanskega nadškofa — stran 322 * Božični mir — V. K. — stran 323 * Slovenija 1982 — Vinko Beličič — stran 324 * Sveti večer — pesem — stran 326 * Naši maturanti — Aleksandra L. Ceferin — stran 327 * Želja — predbožična zgodba našega časa — Dragica Gelt — stran 328 * Dan lepega spomina — D. C. — stran 330 * P. Bazilij tipka . . . — stran 331 * Prerokbe — stran 334 * KOLEDAR 1983 (Iztrgaj!) — strani 336-339 * Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 340 * K jubileju — 90-letnica ga. Lajovčeve — stran 341 * Naše nabirke — stran 342 * Pesem, dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 342 * Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 344 * Izpod Triglava — stran 346 * Z vseh vetrov — stran 247 * Kotiček naših mladih — stran 348 * Križem avstralske Slovenije — stran 349 * Dovtipne od doma — resnici v brk . . . — stran 352 * Božična monštranca — križanka Ivanke Žabkar.

BOŽJE

IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 31

ŠT. 12

DECEMBER 1982

božji
blagoslov
mitu
in sreče
za božič
in
novo leto
vam želé
vaši
dušni pastirci

Pismo

*VSEM slovenskim izseljenskim
in z'omskim duhovnikom
ter vsem po svetu razseljenim
slovenskim vernikom!*

SLOVENSKI ŠKOFJE, zbrani v Ljubljani na svoji redni seji dne 16. novembra 1982, pošljamo vsem našim dragim sobratom duhovnikom, ki po svetu skrbijo za naše slovenske vernike, pritrčen pozdrav in iskrena voščila za božične praznike, izseljensko nedeljo in novo leto. Prosimo Vas, da naša voščila in najboljše želje prenesete in sporočite vsem svojim vernikom. Le povejte jim, da slovenski škofje čutimo z njimi, mislimo nanje, predvsem pa molimo zanje, ker vemo, da so tudi oni člani naše Cerkve in da jih, kakor nam v svojem pismu za izseljensko nedeljo naroča sveti oče Janez Pavel II., ne smemo nikoli pozabiti, pač pa moramo storiti vse, da bi tudi na tujem ohranili svojo povezanost s Cerkvijo in ljubezen do domače zemlje. Sveti oče ponovno poudarja pomen družine v zdomskem in izseljenskem življenju. Zato naj bi se vsi prizadevali za trdno povezanost družin v zdomstvu. To je ena najpomembnejših skrbi in prizadevanje vsakega zdomskega duhovnika.

V tem letu smo, žal, izgubili kar dva slovenska duhovnika, ki sta se toliko trudila za naše ljudi zunaj. Dne 26. avgusta je umrl zaslužni duhovnik Ivan Ifko, ki je pastiroval do zadnjega dne življenja v Essenu v ZR Nemčiji. Dne 11. septembra pa je prišel domov umret p. Janez Sodja DJ, ki ima velike zasluge za pastorcijo naših ljudi po Nemčiji in na Švedskem. Za oba prosimo Velikega duhovnika Kristusa, naj jima bo bogat plačnik.

V letu, ki mineva, smo se slovenski škofje po svojih močeh prizadevali, da bi Vas, kolikor nam naša služba dopušča, naj-

**DATUMI IN POSTAJE
AVSTRALSKEGA OBISKA
LJUBLJANSKEGA
NADŠKOFA:**

SOBOTA — 29. jan.:

prihod na sydneysko letališče

ISTI DAN:

Wollongong, N. S. W.

NEDELJA — 30. jan.:

Sydney (Merrylands)

PONEDELJEK — 31. jan.:

Sydney (Merrylands)

TOREK, 1. febr.:

Newcastle, N. S. W.

SREDA — 2. febr.:

Brisbane, Qld.

ČETRTEK — 3. febr.:

Canberra, A. C. T.

PETEK — 4. febr.:

Wodonga, Vic.

SOBOTA — 5. febr.:

Melbourne (Kew)

NEDELJA — 6. febr.:

Melbourne (Kew)

ISTI DAN:

Geelong, Vic.

PONEDELJEK — 7. febr.:

Morwell, Vic.

TOREK — 8. febr.:

Hobart, Tas.

SREDA — 9. febr.:

Melbourne (St. Albans)

ČETRTEK — 10. febr.:

prihod v Adelaido, S.A.

PETEK — 11. febr.:

Berri, S. A.

SOBOTA — 12. febr.:

Adelaide (Hindmarsh)

NEDELJA — 13. febr.:

Adelaide (Hindmarsh)

PONEDELJEK — 14. febr.:

Adelaide (Hindmarsh)

TOREK — 15. febr.:

Perth, W.A.

SREDA — 16. febr.:

odhod proti domu

več obiskovali. Nadškof in metropolit Šuštar se je udeležil pogreba župnika Ifka, maševal Slovencem ob nemškem katoliškem dnevu v Düsseldorfu, meseca oktobra pa je odšel na 20-dnevni obisk k rojakom v Argentino in Brazilijo. Ta obisk je bil velikega pastoralnega pomena še posebej za naše argentinske rojake. Mariborski škof Kramberger je birmal slovenske otroke v Berlinu meseca maja, v oktobru pa se je udeležil sestanka slovenskih izseljenskih duhovnikov v Nemčiji in imel dvoje predavanj. Škof Lenič, ki bi moral po svoji službi najbolj skrbeti za Vas, se je spomladi udeležil skupnega sestanka vseh zahodnoevropskih izseljenskih duhovnikov v Strassbourgu. Meseca maja pa je obiskal Nemčijo in sicer centre v Münchnu, Augsburgu, Ingolstadt, Hildnu pri Kölnu in še v Oberhausnu. Na treh krajih je tudi birmoval. Udeležil se je tudi tradicionalnega srečanja Slovencev v Einsiedelnu v Švici. S temi našimi obiski smo hoteli pokazati našo dobro voljo in povezanost z Vami. Kolikor nam bo mogoče, bomo še radi prihajali med Vas.

Naj vas vse, sobrate duhovnike in vernike, za katere skrbite, ob praznikih Gospodovega rojstva in v novem letu Gospod podpira s svojo milostjo in močjo, da boste vztrajali in vsak na svojem mestu zvesto izpolnili božjo voljo. Gospodov mir naj bo vedno z vami vsemi!

*Božjega blagoslova prosijo na Vas vse
slovenski škofje:*

+ ALOJZIJ ŠUŠTAR, ljubljanski nadškof — metropolit

+ JANEZ JENKO, koprski škof

+ FRANC KRAMBERGER, mariborski škof

+ STANISLAV LENIČ, pomožni škof
in narodni ravnatelj izseljenskega dušnega pastirstva

Božični mir

NEKAJ tihega domačega in vendar tajinstveno svetega čuti verno srce na sveti večer. Jaslice z božjim Detetom, polnočnica in prelepe božične pesmi nam ustvarjajo leto za letom posebno razpoloženje, ko naravnost čutimo božjo bližino. Božje Dete blagoslavlja iz jaslíc s svojimi razprostrtimi ročicami vse, ki prihajajo predenj z dobro voljo, ter rosi v njih srca sveto-nočni mir. . .

Na sveti večer si želi biti vsakdo doma. In če res ne more tja, mu poromajo tja misli in spomini — poromajo v domačo vas, v domačo hišo, tja pred družinske jaslice. . .

Da, koliko je naših rojakov in rojakinj raztepenih po svetu. V vseh delih sveta so, sredi tujcev žive. Na sveti večer pa bodo v mislih poromali domov, v domači cerkvi bodo prisluhnili večno lepim napevom: "Sveta noč, blažena noč. . .", "Kaj se vam zdi, pastirci vi", "Tam stoji pa hlevček. . ." In še in še. Ko se bodo prebudili iz lepih sanj, bodo zopet sredi včasih tako hladne tujine.

+ + +

Prvi mrak je legal na zemljo. Belina snega, ki je pokrival vas, je izgubila svoj sij in postala mehka. Od cerkvice se je oglasil zvon za "Ave Marijo" . . . Prišel je čas kajenja in z njim — sveti večer.

Oče je stopil pred ognjišče, nagrebel žerjavico v že-lezen lonec, naložil nanjo šibe iz butare, ki je prav za to čakala nad hišo pod streho. Ko je zagorelo, je mati potresla ogenj s kadihom, da je prijetno zadišalo po kuhinji.

"Verujem v Boga Očeta. . ." je začel oče naprej

moliti rožni venec, prijel lonec z ognjem in stopil iz hiše na dvorišče. Takoj za njim je bila mati z lončkom blagoslovljene vode in kropila z vejico pušpana za očetom, ko je kadil v hlevu in okoli vseh gospodar-skih poslopij. Za očetom in mamo smo se zvrstili otroci. V dolgi kači smo hodili za njima in odgovarjali "Sveta Marija, Mati božja. . ." Ni bilo prostora, ne v hiši ne izven nje, kjer oče ne bi pokadil, kjer mati ne bi pokropila in kjer se ta večer ne bi slišala molitev.

Končno smo prišli v "hišo", kot smo rekli glavni izbi. Oče je podržal lonec z ognjem, da je mogel nekdo izmed nas otrok seči z žveplenko vanj in jo prižgati. Z njo smo potem prižgali luč pod stropom, ki je morala nato goreti so belega dne na sveti dan.

Pokleknil smo okoli mize v kotu, nad katero so že stale jaslice, in odmolili vse tri rožne vence. Sledila je skromna večerja iz kuhanih suhih hrušk in krljev. — Ko zdajle nanje mislim, se mi zdi, da so mi tekneli bolj kot tu najboljša pečenka!

Šli smo k sosedovim gledat jaslice, ti pa so prišli k nam. Kdo ima lepše, kdo naravnejše? Otroci smo si jih ogledali prav pri vsaki hiši v celi vasi. Zgodbice in božične pesmi so izpolnile čas do polnočnice.

Ko je manjkalo do te še celo uro, smo se že začeli oblačiti, da ja ne bi zamudili — čeprav do cerkvice, ki je stala malo iz vasi na gričku, ni bilo niti deset minut.

Mogočno se je oglasil ob tričetrt na polnoč veliki zvon. Hitro so se mu pridružili še ostali trije in zvonjenje je napolnilo dotlej tiho noč. Ko smo šli preko polja, je bilo čuti pesem zvonov od vseh strani. Zlivala se je v eno samo mogočno hvalnico božji Dobroti.

V cerkvi je sledila pesem za pesmijo. Že je bila maša končana, pa smo še vedno poslušali, polni božične skrivnosti. Preden smo zapustili božji hram, smo stopili do jaslic in počastili božje Dete.

Iz hladne noči smo stopili v toplo hišo, kjer so bili na mizi trije poprtniki. Eden za sveti dan, drugi za novo leto in tretji za praznik treh kraljev. Iz peči pa so dišale pečene krvave klobase, kajti posta ni bilo več.

Skoro je zavladal po hiši mir, čeprav je luč svetlo gorela vse do belega jutra.

Sveti dan nam je bil tako svet, da smo šli samo v cerkev, drugače pa se držali doma. Šele na Štefanovo smo odšli do prijateljev in sorodnikov.

Zdi se mi, da je bilo vse to že davno in vendar mi je še vse živo pred očmi. Še mi zveni v ušesih očetov glas, še vedno slišim domače zvonjenje svete noči . . .

Bil je to res božič! Božični mir je vladal okoli nas in v nas. Čutila sem, da bi najrajši objela ves svet . . .

Božič je še vedno lep, še vedno je poln skrivnosti, še vedno prinaša mir v moje srce . . . Toda onega ni več, kar sem doživljala v lepih, brezskrbnih božičnih dneh otroških let. Le spomini ožive kot nikoli v letu.

+ + +

Naj nam vsem tudi letos božje Detece prinese obilo radosti in blagoslova! Naj božični mir naše mladosti zopet napolni naša srca!

V. K.

SLOVENIJA 1982

Pisatelj VINKO BELIČIČ, ki živi v Trstu, je pripravil te vrstice za letošnji Slovenski dan v Kanadi. Tudi za nas so zanimive. Objavljamo jih zdaj ob koncu leta, saj se slika naše rodne zemlje v tem času ni kaj spremenila — na boljše gotovo ne.

KER ŽIVIM ob zunanjem robu svoje rodne Slovenije, mi je moč stalno in sproti spremljati življenje v nji, kakor je razvidno iz njenega tiska, radia in televizije, pa tudi iz pričevanja obiskovalcev, saj je meja za res odprta.

Zgodaj spomladi 1982 so bili objavljeni podatki o ljudskem štetju v marcu 1981. V SR Sloveniji je tedaj znašal delež Slovencev 90 odstotkov in pol; to se pravi, da je v zadnjih desetih letih padel za 4 odstotke. Povečalo pa se je število prebivalcev iz drugih predelov SFRJ; po približnih cenitvah je zdaj teh v Sloveniji okoli 130.000. In poraslo je število tistih, ki so se pri popisu nazvali Jugoslovane. Sicer znaša prirastek Slovencev v matični domovini v zadnjih treh desetletjih približno 300.000. Njih število se počasi pomika proti milijonu in tričetrt.

To pa je samo kvantitativna stran, ki še ne bi bila tako slaba. Toda če se vprašamo, kakšni so ti novi Slovenci po svoji k v a l i t e t i, je podoba manj vesela. To bo razvidno iz nadaljnjih besed.

Ne bom se obširneje ustavljal ob gospodarskih vprašanjih, ki tarejo celotno SFRJ in ki jih gori nihče ne

prikriva. Prevelika potrošnja, prenizka proizvodnja, sebični odnosi med republikami oz. pokrajinama, boj za devize. Samo za odplačevanje dolga v tujini je treba mesečno zbrati milijardo dolarjev. Tako primanjkuje deviz za nakup surovin in "repromateriala". Posledica: zastoji v tovarnah, torej piclejši in slabši izdelki, čemur sledi pešanje izvoza (tudi zaradi tuje konkurence), ki bi edini prinašal prepotrebne d e v i z e. Sploh je vsa SFRJ kot obsedena od potrebe po njih. Precej priliva si letos obeta od turistične sezone.

Še en pojav naj omenim, značilen za pomladne mesece 1982. Ko je v SFRJ zmanjkalo kave, so začele hoditi ponjo v Trst — v "tihotapsko Meko" — množice Jugoturistov. Prizori v trgovinah in pred njimi so bili nepopisni, tihotapljenje domov fantastično in najdljivo, pošiljanje enokilskih paketov po pošti naravnost panično. Končno je SFRJ sporočila nakup 15 tisoč ton kave — in ljudem je za hip odleglo. A kmalu se je pojavilo vprašanje: "Kje bomo pa devize dobili?" In novo nakupovanje, vezanje paketov, lepljenje znamk, naval na okenca . . . V Trstu stane kilogram ca. 8.000 lir, v Beogradu na črni borzi

— preračunano v lire — vsaj štirikrat toliko.

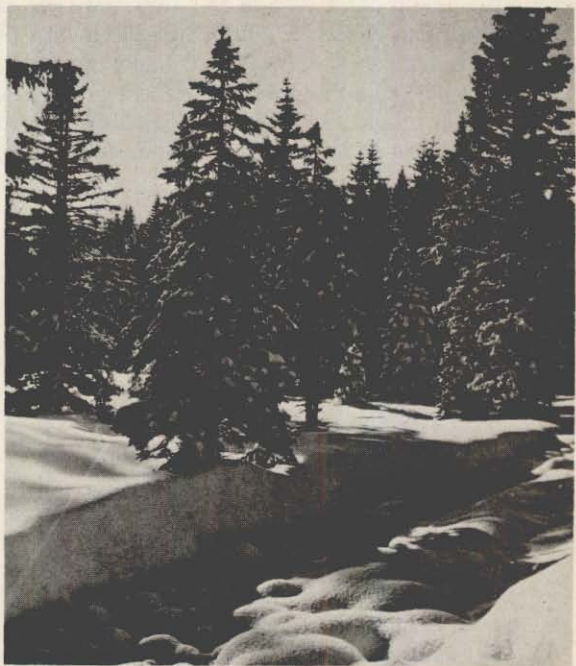
Med Beogradom na eni ter republikami (in pokrajinama Kosovo in Vojvodina) je trenje, kdo naj plačuje dolgove, ki so jih lahkomišlno naredila nekatera podjetja oziroma banke: one ali celotni kolektiv? Nihče pa se nikdar ne znajde pred sodiščem. Individualne odgovornosti SFRJ očitno sploh ne pozna. Polome in izgube plačujejo tudi nedolžni, tj. država kot celota. Jasno je, da takšna "vez bratstva in edinstva" ne bo mogla v nedogled družiti mozaika narodov in narodnosti.

Vsako poudarjanje narodnosti velja za šovinizem, ki da je največji sovražnik samoupravnega socializma. Kosovo je trn v telesu SFRJ in velika uganka za prihodnost. Albancev je po lanskem štetju v tej "avtonomni" pokrajini že več ko milijon in četrť ali skoraj 78 odstotkov. Velja za gospodarsko najbolj zaostal predel v državi. Beograd misli, da bo problem rešil, če bodo vse republike z investicijami priskočile Kosovu na pomoč. Toda človek ne živi samo od kruha. Albanci hočejo samostojno republiko, enakopravno Srbiji. Podobne težave se krepijo tudi v Vojvodini.

V Sloveniji se na račun slovenščine bolj in bolj širi srbohrvaščina. Že tako je naš jezik v javni rabi zmeraj klavnejši. Zoper to so pred letom ali dvema ustanovili Jezikovno razsodišče, ki je seveda trčilo tudi ob problem srbohrvaščine. In tu se je pojavilo politično vprašanje. Sožitje — da, toda ne za ceno slovenščine. Prav zadnji čas je zoper zahtevo, naj se doseljenci z Jugovzhoda nauče jezika svoje nove domovine, kjer so našli delo in kruh, grobo in zlobno nastopil znani srbski pisatelj Miodrag Bulatović, ki se je pred petnajstimi leti naselil v Ljubljani. V Naših razgledih mu je 11. junija letos zelo kulturno, obenem pa tudi odločno in pogumno odgovoril pesnik Peter Levec: pismu je dal naslov "Zoper jezikovno zdražbo".

Naj po tem kratkem postanku ob gospodarski in jezikovni problematiki preidem k moralnemu profilu današnjih matičnih Slovencev. Povod mi je dal Bojana Štiha "List iz dnevnika, Stara Novalja, veliki srpan 1981", ki so ga objavili Naši razgledi v isti številki kot Levčevo pismo (11. junija 1982) na štirih straneh drobnega tiska (328 — 331).

Bojan Štih, Ljubljčan, blizu 60. letu življenja, med vojno partizan, po vojni esejist in kritik, nekaj časa dramaturg, zadnja leta pa zelo viden publicist, je v ciklu sedmih "heretičnih misli" prikazal vse tisto, kar se mu kot Slovincu in socialistu—humanistu zdi danes nečastno oziroma onečašeno. Predvsem se zgraža nad vdorom turško pobarvanega balkanstva v Ljubljano; nad arhitekturno pačenostjo in zanemarjanjem slovenske prestolnice; nad prevzemniki revolucije, ki so kot brezobzirni gospodarstveniki zmrcvarili njene vrednote in obrnili hrbet naši pretekli kulturi; nad po-

Nas sneg kaj spominja na slovenski božič?

gubnim pešanjem narodne zavesti, ki izginja tudi iz vodilnih glav in ogroža sam fizični obstanek Slovencev; nad skrajno enostransko šolsko vzgojo, ki temelji na golem materializmu in evolucionizmu.

Ko Štih prikaže vse te napake in zablode, sklicujoč se na dejstva in na konkretne osebe, pride do spoznanja, da so v sodobnem slovenskem človeku razviti samo štirje organi, in sicer tile:

prebavni organi (od ust do izločil);

razmnoževalni organi (seveda ne za množenje Slovencev, marveč za spolne naslade);

in potem so tu še roke za ploskanje (seveda vodnikom) in grla za skandiranje — za vpitje "Živio! Slava!" in za prepevanje koračnic, kar pa je samo uvod v pijančevanje, kot h klobasam, ražnjičem in čevapčičem.

Vsega, kar je v območju duha, se današnji Slovenec izogiba. "Nesrečnih je le nekaj tisoč samotarjev," pravi Štih: torej tisti, ki poslušajo lastno glavo in lastno srce ter se ne marajo zlit v množico. Mednje šteje razumnike in umetnike.

Skratka: iz tega Štihovega pisanja govori hudo razočaranje nad sadovi velike-vojaške zmage revolucije. Samo nekdanji partizanski borec je mogel razglasiti toliko neveselih resnic. "Že dolgo vrsto let iščem deželno in državno himno. Mislim, da jo je napisal Marko Pavček v pesmi "Oj Neretvo". Besedilo je slovito," je zapisal. Naj povem, da si je Marko Pavček, enaindvajsetletni študent slavistike, 11. septembra 1979

vzel življenje. Po istem času je že v dveh natisih izšla njegova pesniška zbirka "Z VSAKO PESMIJO ME JE MANJ". Štih ga obilo citira in tudi naslov njegovega dnevnika v NR je Pavčkov verz: "To ni nobena pesem, to je ena sama ljubezen." Čujmo omenjeno Pavčkovo pesem, ki bi bila po Štihovi presoji lahko slovenska in jugoslovanska državna himna:

OJ NERETVO

po neretvi plava mlad mrtvak
to ni partizan ki so ga ubili nemci
to ni nemec ki so ga ubili partizani
to ni ustaš ne četnik ne italijan
to ni tifusar ni ranjenec noben fašist
to ni kaskader pri filmu neretva
to ni turist, ki se je z avtom zapeljal v reko
to ni eden izmed tistih ki so se šli
kdo se upa bližje k bregu
to ni vojak JLA ki mu je spodrsnilo
pri kopanju zaklonov
to ni tisti ki se ga je napil in zgrešil pot
to ni frik ki je šel tavhat školijke bisernice
to ni delavec ki so ga v pretepu zaklali
in vrgli čez most
to ni tisti ki je šel za stavo plavat čez
pa ni vedel da ne zna plavat
to je mlad fant
samo mlad fant
včeraj se je vrgel dol z mostu

Torej samomor, beg mladega človeka iz življenja: to naj bi bil skupni imenovalec narodov in narodnosti v SFRJ. Vprašujem se: ali so samomorilci mladih neka skrivnostna kazen za stare na položajih, ki so med revolucijo tako brezobzirno morili?

Ko je Bojan Štih svojih sedem "kritičnih misli" še enkrat prebral in se zavedel njih tveganosti, se je v Pripisu mirno ponudil stražniku ali ječarju ali pa celo sami smrti. Težo, ki se mu je očitno dolgo nabirala v duši, je pogumno dal iz sebe.

Prvi javni odmev na Štihov spis je prišel že po tednu dni. Na najostrejša mesta je čutil dolžnost odgovoriti, ne da bi imenoval avtorja, sam sedanjí predsednik SZDL Slovenije Franc Šetinc na množični glasbeni prireditvi "Pojo naj ljudje" v Št. Vidu pri Stični 20. junija 1982. Malokdo v tisti množici je seveda vedel, na koga ali kaj Šetinc misli.

O Sloveniji sredi leta 1982 šem si ustvaril tole sliko: Danes je moč gori o povojnih dogodkih – o zablodah in stranpoteh – pisati že precej svobodno in odkrito – seveda samo tistim, ki živijo v SRS in imajo legitimacijo borcev-revolucionarjev. Bojan Štih ni edini. Tako je lahko Branko Hofman po sedmih letih objavil roman o Golem otoku "Noč do jutra". Tudi drugi "ljudje peresa", npr. Taras Kermauner in Marjan Rožanc, kažejo dobršno mero poguma. Pojavljajo se celo že glasovi o potrebi demitizacije Tita in Kardelja. Osiveli in starega strupa polni partizani pa še zmeraj preprečujejo objavo Balantičevih pesmi, dasi skušajo nekateri zanikati pristnost njegovega krščanstva kot tudi domobranstva. Seveda je meja še nadalje neprodušno zaprta za vso emigrantsko literaturo.

Nam, ki živimo zunaj matične domovine, ob vsem tem ne preostaja nič drugega kot ohranjati zvestobo slovenstvu, kot smo ga doživeli, spoznali, vsrkali v otroških in mladostnih letih. Pogumno vztrajati na poti, ki smo se zanj odločili, in se učiti iz storjenih napak. Marsikdaj smo sebe precenjevali, a druge podcenjevali. Pluralistično družbo, ki je naš cilj, bodo lahko uresničili samo notranje čvrsti in na vse strani pravični ljudje.

SVETI VEČER

Večer je tih,
skrivnostno tih —
kot sanjala bi vsa narava.
Le glas zvonov
kot blagoslov —
po hišah vonj kadila plava.

**Sred hlevčka luč:
žar Deteta
pastirčke radostne obseva.
Se srce naše
z angeli
naj slavo Jezusu prepeva!**

Naši maturanti

LETOŠNJI maturanti slovenščine v Melbournu so dobro opravili izpite in veselo praznovali zaključek večletnega študija. Zaključili so z veselim maturantskim večerom v družbi staršev in učiteljev v dandemonjskih hribih.

Maturanti so pripravili tudi polurni radijski spored in z njim preko slovenske etnične oddaje pozdravili poslušalce, predvsem pa svoje starše, sorodnike in prijatelje.

Letos so izbrali za napovedovalko sošolko iz svoje srede, Vero Seljak, ki je zelo dobro vodila zanimiv spored. Prav je, da ga na kratko opišemo.

Po uvodnih formalnostih o sebi in sošolcih, o pouku na Saturday School of Modern Languages in šolskih predstojnikih za slovenščino — ge. Aleksandre Ceferin (VISE) in Jožice Paddle-Ledinek (učiteljice maturantskega razreda) — ter učiteljic iz prejšnjih let (Marije Bosnič, Sandi Ceferin, Lucije Srnec, Drage Gelt, Nataše Vincent in drugih), so se zvrstili pred mikrofonom vsi maturanti po vrsti. Govorili so o sebi, svojih mislih in namenih.

VERA SELJAK se je vozila z vlakom iz Geelonga na pouk slovenščine v Melbourne. Zato je morala zgodaj vstajati vsako soboto, kar ni bilo lahko zanjo in za njenega očeta, ki jo je vozil na železniško postajo. Potovanje ji je vzelo dosti časa. V razredu ni bilo lahko in večkrat se je morala močno učiti. Spoznala je nove sošolke in sošolce. Ob začetku so bili bolj znanci, z učenjem in diskusijami pa so kmalu postali prijatelji. Mnogo zanimivega in novega je izvedela ter bo imela vesele in lepe spomine na maturo. Z učenjem slovenščine si je obogatila pogled na svet in zdaj lažje razume svoje starše in ljubezen do slovenstva.

DARKO BURGAR je šaljivo opisal svoje prihajanje k pouku, ko je bil čestokrat zaspan na vožnji, še utrujen od kotalkanja prejšnjega večera — a moral je biti buden, ko je slišal glas učiteljice. Tudi on je hvaležen staršem in se rad spominja začetka učenja iz leta 1975 v Kew-u. Poleg novih prijateljstev upa, da si bo tudi s slovenščino pomagal pri vpisu na visoke šole. Pač odvisno, kako bo končal vse maturitetne predmete, ki so na matematični strani.

SONJA GEC je pripovedovala, kako je predzadnje leto mislila, da ne bo zmogla učenja, a ji je učiteljica dala vspodbudo. Letos je rada poslušala učiteljico in z veseljem delala šolske projekte. — Pred dvema letoma je bila na obisku v Sloveniji in so bili kar ponosni na njeno slovenščino. Spoznala je važnost učenja slovenščine in se po vrnitvi učila z vso vnemo. V šolo jo je vozila z avtom mati, ki je morala vsakokrat ostati nekaj ur v mestu, največkrat na Victoria Market, da jo je zopet pobrala in odpeljala domov.

kaj uric v mestu, večkrat seveda na Victoria Market. Lahko si je misliti, koliko več denarja je mati tam pustila za razne nakupe, ko je tako čakala nanjo . . . Sonja je navdušena nad lepoto in bogastvom slovenske kulture in želi, da tudi drugi isto spoznajo z obiskovanjem slovenskega pouka. Hvaležna je svojim staršem za vso skrb in pomoč. Študije želi nadaljevati, da si pridobi poklic zdravstvene sestre. Prav slovenščina kot njen drugi jezik bo prednost pri vpisu, če bo imela v ostalih predmetih enake ocene.

NIKO KURE iz Geelonga je poslal po radiu pozdrav bolnemu očetu, mami, ki srbi in dela, da so vsi otroci pridni doma in v šoli, pa bratu in sestram, da so slišali svoja imena na etničnem radiu. V lanskem letu si ni mislil, da bo hodil na pouk slovenščine v Melbourne. Po dolgem premišljevanju se je vseeno odločil. Najbolj zoprna mu je bila vožnja z vlakom. Sedaj ima vse za seboj in je zadovoljen. Pravi, da mu bo angleščina za vsakdanji kruh, slovenščina pa za pogovor v družini in med prijatelji. Misli nadaljevati študije na univerzi v Geelongu in sicer znanstveno stroko. Zato se je učil poleg slovenščine še obe matematiki, fiziko in angleščino.

ELIZABETA KOCE je etnično rojena Avstralka in prva maturantka v slovenskem jeziku, ki ni slovenskega porekla. Kljub temu, da je starejša, se je dobro znašla v razredu in maturitetno leto ji bo ostalo v lepem spominu. Poročena je s Slovencem. Povedala je, da bi brez pomoči moža težko zmagovala študij. Tudi obisk v Slovenijo je bil lep in jo prištevajo med najlepše dežele, poleg velike in razsežne Avstralije, ki je njena in njene družine domovina. Vse je lepo pozdravila,

posebno pa moža Jurija ter oba sinova Matevža in Karla.

IVO PERŠIČ je povedal, kako je vesel, da je končal šestletno šolanje slovenščine. V tem času je spoznal precej Slovencev in prijateljev. Dostikrat se je učil pozno v noč, zjutraj pa zgodaj vstajal. V šolo ga je vozila mama, kateri je hvaležen, da mu je v srcu zbudila ljubezen do slovenščine. Misli, da se bo slovenski jezik ohranil v Avstraliji. Za poklic si bo izbral računovodstvo.

BERNARD ZUPAN je povedal, da je po šestih letih osnovne šole napravil še šest letnikov srednje šole in se je dobro učil slovensko. Leta 1976 je bil z mamo in bratom v Sloveniji, kjer so se sorodniki čudili, ko sta z bratom govorila slovensko. Po vrnitvi je pridno še naprej hodil v šolo, da se je še bolj spopolnil. — Lepo se je zahvalil skrbnim staršem za vse. Ponosen je na rodni jezik, je pa obenem tudi zaveden Avstralec.

Napovedovalka je med govori napravila majhne komentarje, ki so poživili spored. Tako je omenila, kako dobro so se odrezali maturanti iz Geelonga. Na melbournski maturi je bilo lansko leto pet, letos pa se

dem študentov, skupaj torej dvanajst. Od tega so trije iz Geelonga — pa je tam skoraj desetkrat manj slovenskih priseljencev. Zato je na malbournski slovenski naselbini, da se stanje izboljša. Omenila je tudi Bernardov rekord, da ni bil nikdar odsoten od pouka. Enako Ivo Peršič.

Potem je Darko Burgar zapel in zaigral na kitaro lastno pesem WITH YOU (S teboj) v slovenskem prevodu, ki jo je skomponiral skupaj z Lee Gardiner. S kitarama sta ga spremljala tudi Bernard in Niko. Ko pa je bil pripev za zbor, so vsi zraven zapeli.

Sledila je deklamacija Prešernove ZDRAVLJICE. Vsak je deklamiral po eno kitico, zadnjo pa vsi skupaj.

S tem je bila maturantska oddaja zaključena: prireditelji so se poslovili od poslušalcev s slovenskim ŽIVIO.

Pravzaprav ne. Zaigrana s plošče je bila pesem POBRATIMILJA, ki jo je pred dvajsetimi leti zapel v Melbournu pevski zbor Triglav pod vodstvom Vladimirja Trampuža. Lepo je bilo slišati obe pesmi, to in malo prej Darkovo. Vsaka svoje generacije, predstavljata pa nadaljevanje slovenske kulture.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

Ples sicer ni maturitetni predmet, pa ga naši maturanti kljub temu kar dobro obvladajo ...

DRAGICA GELT:

Želja

Predbožična zgodba našega časa

BLAŽ IN JUSTINA sta živela v predmestju, v majhni hiši blizu parka. Kot večina družin v tem delu mesta, sta urejevala vrt oba, oba hodila v službo zjutraj in se vračala proti večeru domov. Njuni otroci, kot otroci sosedov, so bili v varstvu ali pa nekateri že v šoli. Čas pred šolo jim je bil odmerjen za hitro oblačenje, hiter zajtrk in potem z mamo do varstva, kjer so čakali trenutka, ko je bilo treba v šolo. Čas po šoli je bil podoben jutru, samo da se ni tako mudilo. Počasi so tekli trenutki, ko so otroci čakali na starše, da so

jih ti prišli iskat po službi in odpeljali domov. Toliko veselih dogodkov iz šole je izgubilo medtem svoj pomen in mama je hitela z večerjo, pa ni imela časa poslušati; in oče je moral popraviti zdaj to, zdaj ono, prebrati časopis in povedati mami o dnevu na delu ... Že zdavnaj je minila večerja, ko so otroci imeli priložnost stisniti se k mami, ji povedati o prijateljih, o učiteljih, ki se je ujezila in o nalogi, ki bi bila lahko lepše napisana.

Tako so potekali tedni, meseci

Oba, Blaž in Justina, sta se trudila pripraviti lep dom in ponosna sta bila na svoje otroke, ki so bili tako pridni. Ni se bilo treba jeziti nanje zjutraj, ko so vstajali. Posebno Boštjan je bil zelo hitro pripravljen, čeprav mu je bilo komaj osem let. Mlajši, Filip, pa tudi ni hotel zaostati in za svojih šest let je bil kar samostojen – še oblačil se je sam, samo vezalke pri čevljih so mu delale preglavice.

Boštjana je prav ta njegova samostojnost nekam čudno potisnila vase: Filip se je vedno zvečer privil k mami ali pa sedel očetu na kolena, Boštjan pa je ostal sam. Še ko je pripovedoval o šoli in prijateljih, se je le tu in tam stisnil k mami; a z očetom sta se pogovarjala brez dotika, brez roke na ramenih.

Včasih je Boštjan opazoval Filipa, s kakšno ljubkostjo se je znal pridobiti mami ali očetu. Tudi če je bil kaznovan, se je Boštjanu zdelo, da je Filipa manj bolelo kot njega.

Bil je zadnji dan šole. Oba, Boštjan in Filip, sta bila zjutraj še bolj hitra: danes imajo v njuni šoli posebno slanje in Father Christmas pride obiskat otroke, so jim povedale učiteljice.

V šoli pa je imelo vodstvo nemalo skrbi: oče, ki je obljubil, da bo prišel in prevzel vlogo Božička, je sporočil, da mu je žal, vendar ne more priti pravočasno. Na šoli je bil samo ravnatelj moški, drugo so bile učiteljice, in otrokom ne bi bilo težko uganiti, kdo je za belo brado in rdečim suknjičem. Ravnatelj je telefoniral tolikim domov, pa zaman. Vsi starši so bili po službah – ni vedel kaj. Pa je poskušal spet. Tokrat se je moški glas oglašil po telefonu. Bil je Blaž.

Ravnatelj je razložil, kaj se je zgodilo, in Blaž – dobre volje, saj danes je praznoval s prijatelji v gostilni svojo povišano plačo – je obljubil, da pride takoj v šolo.

Čuden občutek je imel, ko se je oblačil v rdeče hlače, suknjič in škornje in si nadel lasuljo, brke in belo brado ter kapo. Nikoli še ni kaj takega naredil – vedno je bil kdo drugi. Učiteljice so mu pomagale in mu dajale poguma. Hitro se je navadil na tradicionalni ho - ho - ho in že si je nadel vrečo, polno bonbonov in majhnih zavitkov.

Prostor je bil do zadnjega kotička napolnjen z nasmejanimi in veselimi obrazi – koliko navdušenja, ko je Blaž vstopil. Hitro je povedal otrokom, da jih je obiskal s posebnim veseljem, ker je zvedel, kako so pridni in ubogljivi, kako vedno pomagajo drug drugega – in že je bil čas razdeliti bonbone ter povprašati otroke po njihovih posebnih željah.

Otroci so drug za drugim prihajali k njemu: nekatere so hitro sedli na njegova kolena, drugi so obstali tik pred njim in mu podali roko. Poslušal je njihove želje: da bi šli na dolg izlet, da bi dobili novo televizijo,

ker se je stara pokvarila in ne morejo gledati risank, da bi dobili nov avto, da bi dobili psička in – deklice seveda – da bi dobile nove, velike punčke, z lepimi oblekicami in očmi, ki se zapirajo . . .

Filip je prišel prvi k Blažu – v njegovih očeh je bilo toliko sijaja prave otroške sreče in hitro je povedal svojo željo: da bi dobil velik avto.

Kmalu zatem je prišel na vrsto Boštjan, nasmejan in poln upanja. Počasi se mu je približal in dolgo ni dejal nič. Potem pa je sedel čisto k Blažu, se stisnil k njemu in skoraj pošepetal, če sme povedati svojo željo samo njemu, da drugi ne bodo slišali. Blaž je pokimal s svojo belo brado in potegnil Boštjana na svoja kolena. Fantek se ga je skoraj oklenil okrog vratu in dejal tiho: "Želim, tako si želim, da bi lahko sedel očku takole na kolenih in da bi me očka lepo objel in me pohvalil, če sem priden . . ."

Blažu je za hip zastalo srce – stisnilo ga je v grlu, da ni mogel do besede.

Saj to je vendar njegov sin! Lastni sin ga prosi, da bi smel sedeti na njegovih kolenih! . . .

V hipu je skušal prinesiti v spomin dan, ko je Boštjana zadnjič potrepal po ramenih ali ga pobožal po kuštravi glavi – ni vedel, kdaj bi to bilo . . .

Ali je mogoče, da je bil tako zaverovan vase, v svoj zaslužek, v –, v –, v kdo ve kaj, da je sina porinil od sebe?

Boštjan že dolgo ni bil več pri njemu na kolenih, ko se Blaž še vedno ni mogel od srca nasmejati ljubkim otrokom, ki so še vedno prihajali k njemu in mu zaupali svoje želje.

Kako ga je grizla vest, da je svojemu lastnemu otroku ukradel nekaj, kar mu je bilo najdražje – da je lastnemu otroku zatajil nežnost, toploto, varnost . . . vse, kar mu on, oče, pomeni . . .

**OBIČICO BOŽIČNIH MILOSTI
IN RADOSTI PRAZNOVANJA
ROJSTVA GOSPODOVEGA**

TER BOŽJEGA VARSTVA V NOvem LETU

**ŽELIJO VSEM SLOVENSKE SESTRE
IN NAŠI POSINOVLJENI MISIJONARJI!**

V PETEK 19. novembra je bila v Melbournu svečana podelitev odlikovanj državljanom, ki so bili imenovani za odličja na letošnji častni listi avstralske kraljice Elizabete II. Podelitev je opravil Governor za Viktorijo, Rear - Admiral Sir Brian Murray. Slavnosti so prisostvovali v dvorani guvernerjeve palače poleg povabljenih gostov tudi ožji sorodniki in znanci.

Predno sem šel tja, sem vedel iz časopisov za neka tera imena odlikovancev in njihove zasluge. Vzel sem zadevo kot lepo in zanimivo svečanost.

Vojaške liste odlikovancev mene niso nikdar toliko zanimalo. Saj vojaki si v miru naberejo tudi po položaju lahko precej odlikovanj, bolj za vztrajnost in predanost službovanju. Seveda jih zaslužijo. Vendar — spominjam se vojnih časov, ko je padlo toliko najboljših in neznanih junakov. Malo od teh je bilo odlikovanih — in še ti žal po smrti.

Priznati pa moram, da sem na tej svečanosti podeljevanja odlikovanj dobil večji vpogled in spoznanje do zaslužnih dejanj posameznikov iz vseh slojev, poklicev in različnih starosti avstralske družbe. Od pri-

znanih učenjakov, akademikov, ministrskih ter občinskih uradnikov do delavcev in drugih. Utemeljitive odlikovanj pa niso navajale le dolgoletno posvetitev delu za skupnost, ampak tudi primere edinstvenega poguma in zavestnega tveganja izgube lastnega življenja za rešitev drugega. Tako je na primer potapljač iskal utopljenca še ure po nesreči: našel ga je v globini kanala in živega rešil iz zračnega žepa. Potem je tujec reševal otroke iz goreče hiše brez ozira na nevarnost lastnih težkih opeklin. Res primeri nesebičnosti, po-

Dan lepega spomina

žrtvovalnosti in poguma. O teh se ne bere mnogo — pač včasih, pa le bolj kot časopisna senzacija. To so primeri izredne ljubezni do bližnjega. Radi slavimo vojne junake, a mislim, da jih ni nič manj danes v miru. Skrbijo za druge in so pripravljeni pomagati brez ozira na lastno življenje. Mnogi drugi pa spet žrtvujejo ves svoj čas v delu za skupnost.

Kakor sem trdno zasidran v avstralsko življenje, sem vedno vesel, kadar zaslišim slovensko ime. Ko sem videl na tej svečanosti patra Bazilija kot zelo verjetno prvega slovenskega odlikovanca, sem bil še bolj vesel, saj mi je njegovo delo za slovenske in druge naseljence poznano. In vsak je moral biti vesel enajstletnega makedonskega fanta Dobre Ristovskega iz Macleoda, ki je pred letom s preudarnim ravnanjem rešil umsko bolno Avstralko pred samomorom. Na vrtni zakuski, ki je sledila svečanosti, sem rad slikal patra z junaškim fantom ter očetom, ki ga je pripeljal na podelitev odlikovanj.

Naj še povem, da sem v vnemi za našimi nagovoril enega, ki je ob podelitvi odlikovanja slišal na ime Laurič. Zvenelo je nekam slovensko. Stopil sem k njemu in ga povprašal. Odvrnil je, da je Anglež. Pa še nisem dal miru in sem ga vprašal za generacije nazaj, mi je precej mrko odvrnil, da ni noben križanec . . .

Ko sem videl toliko zbranih in dobrih ljudi v pravem pomenu besede, vem, da sem doživel optimizma poln dan, ki mi bo ostal v prijetnem spominu. D. C.

BARAGOVA KNJIŽNICA slovenskega verskega in kulturnega središča v Kew
želi vsem naročnikom, bralcem in še posebej svojim članom
blagoslovljene praznike, v novem letu pa obilo prijetnih uric ob slovenski knjigi!

BOŽIČNI SPORED 1982

MELBOURNE — pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew je prilika za božično spoved v **nedeljo 19. decembra** pred obema nedeljskima mašama. Dalje bo spovednik na razpolago vso **božično vigilijo (petek 24. decembra)**, samo pokličite ga v Baragovem domu. Večerno spovedovanje tega dne bo od devetih do deset minut pred polnočjo. Točno opolnoči bomo v procesiji nesli Jezusčka k jaslicam v votlino, kjer bo po blagoslovu jaslic pričetek **polnočnice**. Prilika za spoved bo tudi po polnočni maši.

Kot vsako leto upamo na lepo vreme, da bo polnočnica lahko pri votlini na prostem in res doživeta. V slučaju slabega vremena bomo seveda v cerkvi. Rad pa bi tu zopet poudaril iskreno prošnjo našim možem in mladini, naj se med polnočnico ne zbirajo za cerkvijo med kajenjem, glasnim govorjenjem in smehom — da ne omenim celo petja in pitja. Vse to je zelo nekulturno in neokusno, obenem pa moti vse, ki so prišli k polnočnemu božičnemu bogoslužju s pravim namenom, da praznujejo rojstvo našega Odrešenika. Kdor ne pride to noč k nam zaradi bogoslužja, naj bi raje ostal doma. Iz srca mu bom hvaležen!

BOŽIČ, sobota 25. decembra: Maše bodo pri nas ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pri votlini na prostem) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo je prilika za zakrament sprave.

Nedelja svete Družine, 26. decembra: Maši kot običajno ob nedeljah: ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

NOVO LETO, sobota 1. januarja 1983: Maše pri nas ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pri votlini na prostem) in ob petih popoldne. Spovedovanje.

Nedelja, 2. januarja: običajni nedeljski urnik.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .): Slovenski duhovnik bo na razpolago za spoved v **torek 21. decembra od šestih do sedmih zvečer**. Farna cerkev sv. Jožefa.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Yarraville, Altona, Altona Meadows, Newport, Williamstown . . .) ima slovensko spoved v **sredo 22. decembra od 5:30 do 7 zvečer**. Farna cerkev sv. Leona Veličega.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, West in North Sunshine, East Keilor, Avondale Heights, Deer Park) slovenska spoved prav tako v **sredo, 22. decembra, od osmih zvečer dalje**. Cerkev Srca Jezusovega.

GEELONG in okolica ima priliko za slovensko božično spoved v **četrtek 23. decembra ob sedmih**. Cerkev svete Družine, Bellpark.

p. basil tipka

*Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

MORWELL in okolica ima redno predbožično mašo na **nedeljo 19. decembra ob sedmih zvečer**. Od šestih do sedmih pred mašo spovedovanje. Cerkev Srca Jezusovega.

WODONGA — ALBURY in okolica: Slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi v **ponedeljek 20. decembra od sedmih do osmih zvečer**. Poslužite se prilike, saj bo duhovnik do vas napravil dolgo pot . . .

HOBART, Tasmanija: Tasmanski rojaki bodo imeli tudi letos priliko za slovensko mašo na **nedeljo po božiču — 26. decembra ob šestih zvečer**. Pred mašo prilika za božično spoved v domačem jeziku. — Cerkev sv. Terezije, Moonah. Pridite!

Kljub zdomstvu in raztresenosti imate, dragi rojaki, kar dovolj lepih prilik za božično pripravo in praznovanje. Ne pustite jih iti mimo, da bodo prazniki zares čim lepši in čim bolj domači!

+ Bliza se visoki obisk iz domovine, kratek sicer, pa zato nič manj zaželen. **Nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar** bo med nami po končanih dneh na sydneyskem slovenskem misijonu sv. Rafaela. V petek 4. februarja ga bom pobral v Canberri, v četrtek 10. februarja pa ga odpeljal v Adelaido. Vmes pa bo spored viktorijskega obiska sledeči:

V **petek 4. februarja zvečer ob sedmih** bo nadškof maševal za rojake **Wodonge, Alburyja** in okolice. Zberite se v lepem številu k temu izrednemu obisku!

V **soboto 5. februarja** bomo imeli pri nas v Kew **večerno mašo ob sedmih**. Imeli bomo posebno pobožnost in posvetitev Mariji Pomagaj. Po maši bomo v dvorani pozdravili nadškofa z akademijo, kateri bo sledila domača čajanka.

V **nedeljo 6. februarja** bo nadškofova maša **ob desetih** na prostem pri votlini (upajmo na lepo vreme!)

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

in tudi birma. Po maši se bomo zopet zbrali v dvorani k zakuski in domačem srečanju z nadpastirjem.

Isto nedeljo (6. febr.) zvečer ob sedmih bo nadškof maševal (Sveta Družina, Bellpark) za Slovence v Geelongu in okolici.

V ponedeljek 7. februarja zvečer ob sedmih bo naš gost maševal v Morwellu za tamkajšnje in okoliške rojake.

V torek 8. februarja poleti nadpastir v Tasmanijo, kjer bomo imeli v Hobartu ob pol osmih zvečer mašo v cerkvi sv. Terezije, Moonah. Upam, da bodo raztreseni rojaki vzeli čas in se za to izredno priliko zbrali od blizu in daleč. Povejte datum in uro tistim, ki nimajo MISLI!

V sredo 9. februarja zvečer bo nadškofov obisk St. Albansa, kjer bo za tamkajšnje in okoliške rojake (East Keilor s številnimi našimi družinami posebej vabljen!!!) maševal ob pol osmih (7:30) v cerkvi Srca Jezusovega.

Ljubljanskemu nadškofu in metropolitu že zdaj kličemo veselo dobrodošlico in upamo, da bo njegov obisk med nami obrodil obilo trajnih sadov.

+ V sredo 3. novembra zjutraj je v bolnišnici v West Footscrayu končala svojo zemsko pot MARIJA HORVAT. Nepričakovano je odšla od nas, saj je še ves ponedeljek pridno delala, zvečer pa se onesvestila ter se ni več prebudila. Zdravniki so ugotovili krvavenje v možganih. Pokojnica je bila rojena v Prosenovi družini v Trpčanah pri Ilirski Bistrici. V Podgrajah se je poro-

čila z Jožefom Horvatom iz Čakovca, kmalu potem pa sta odšla preko meje ter v begunskem taborišču v Udinah čakala na izselitev. V Avstralijo sta emigrirala na ladji "Castel Felice" v juniju 1958, ter s pridnostjo postavila prijeten dom v East Keilorju zase in obe hčerki, od katerih je Vanda (16 let) še doma, Sonja (26 let) pa je poročena Giuliani.

Že molitev rožnega venca ob krsti na četrtek zvečer je s polno cerkvijo pokazala, kako je bila pokojnica priljubljena, enako naslednji dan pogrebna maša ter pokop na keilorsko pokopališče. Tudi rož ni manjkalo, četudi so mnogi namesto cvetja na grob darovali v spomin na pokojno raje v Sklad bodočega Doma počitka. Imena darovalcev so bila objavljena v Oznanih slovenske cerkve v Kew, tu naj objavim le skupno vsoto: 517.— dolarjev in iskreno zahvalo darovalcem.

Pokojnica zapušča poleg družine še sestro v Sydneyu, doma pa še starše in dva brata.

Iskreno sožalje izrekamo tudi mladi vdovi Moniki MOYLE r. Vinko, iz slovenske družine v St. Albansu, ki je 4. novembra v avtomobilski nesreči nenadoma izgubila moža JOHNA RICHARDA. Komaj v marcu 1980 sta se poročila v naši slovenski cerkvi, pa ju je nenadna smrt zdaj tako kruto ločila. Vera nas tolaži in nam pravi, da samo začasno.

V torek 23. novembra v rani jutranji uri je na svojem domu v Norlane izdihnil NIKOLAJ KURE, preizkušen s težko boleznijo, ki mu je dolge mesece počasi pila življenjske sile. Pokopali smo ga v soboto 27. novembra iz župne cerkve v Norlane na Western Cemetery v Geelongu ob zares številni udeležbi.

Pokojni je bil po rodu Belokranjec, doma v Dolenjih Radencih (župnija Stari trg ob Kolpi), kjer je bil rojen 21. aprila 1930. Kot mlad fant je odšel čez mejo in preko raznih begunskih taborišč končno prišel v Avstralijo ter se ustalil v Geelongu. Za njim je prišla njegova izbranka Julka Kastelic iz Deskove vasi ter sta se v marcu 1964 poročila v kapeli Baragovega doma v Kew. Postavila sta si prijeten krščanski domek ter vzredila in lepo vzgojila štiri otroke, ki so jima v čast. Žal so prerano izgubili očeta: Najstarejši Nikolaj ima 17 let (letos je med melbournskimi maturanti iz slo-

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

venščine), malo mlajši je Peter, Julie ima dvanajst let, Kristina pa pet.

V tretje gre rado, pravi pogovor in vsekakor velja tudi za Geelong, kjer je dvema pogreboma v enem mesecu kar hitro sledil še tretji: na soboto 4. decembra smo pokopali (Western Cemetery) našo naročnico **MARIJO ROZO PAHOR**. Zadnji mesec je bila v Austin Hospitalu v Melbournu, a tudi zdravniki ji niso mogli vrniti zdravja: 2. decembra je — okrepčana z zakramentom bolnikov — zaključila svojo življenjsko pot. Pokojnica je bila rojena 25. junija 1913 v Dolu blizu Gorice v družini Vižintin. Leta 1937 se je poročila z Emilom Pahorjem v Opatjem selu. Po vojni sta odšla v Italijo iskat novo domovino, ki sta jo našla aprila 1950 v Avstraliji — tja je Pahorjeve pripeljala ladja "Gen. Blake". Dom so si zgradili v Geelongu, kjer so vsa leta živeli. Poleg soproga, ki ga je smrt zelo prizadela, zapušča pokojna Roza hčerko Sonjo por. Obranovich ter sina Žarka, dva brata doma, brata in sestro v Italiji, enega brata pa v Urugvaju.

Vsem žalujočim družinam naše sožalje, pokojnim pa naš spomin pred Gospodom! Naj počivajo v miru božjem!

+ Dne 20. novembra je krstna voda oblila **Andrejčka**, novega člana družine **Marka Pintar** in Ivanke r. Bogataj, Northcote. — Kar tri krste smo imeli naslednji dan (21. nov.): **James Steven** je prvorojenec družine **Franc Krčmar** in Slavice r. Baligač. Prinesli so ga iz Deer Parka. **Sandra Helena** je hčerka družine **Bogomirja Jerkoviča** in Hortenzije r. Matešin, Werribee. Tretji krst pa je naredil božjega otroka iz hčerkice naše učiteljice maturantov: **Brian Manning Paddle** in Jožica Elizabeta r. Ledinek sta jo prinesla iz Lower Templestowe, klicala pa jo bosta za **Marlene Alenko**. — Dne 5. decembra pa je krstna voda oblila **Slavico**, ki je razveselila družino **Zvonka Habjanoviča** in Olge r. Jegeš, ki živi v Kew. — Naše čestitke vsem družinam!

+ Poleg poveljavljenja ene civilne poroke naj omenim tokrat mladi par, ki je 20. novembra stopil pred naš oltar: **ženin Franc Anton Lenarčič** je bil rojen v Footscrayu in krščen v Moonee Ponds, nevesta **Doris Marta Logar** pa je bila rojena v Melbournu, a krstil sem jo v Hawthornu. — Obilo blagoslova na skupno življenjsko pot!

+ O POČITNIŠKI KOLONIJI na morju (Mt. Eliza) sem pisal v prejšnji številki in ne bom tu ponavljal. V božičnem pismu bo prijava, kdor se je hoče poslužiti. Prosim samo, da ne odlašate do zadnjega, saj je še tako težko planirati. — Ceno bomo morali dvigniti nad lansko, a ne prehudo, saj ne gre za dobiček. Upajmo, da bo vreme z nami in da bo šlo brez nesreče!

OBVESTILO STARŠEM IN ŠTUDENTOM ZA ŠOLSKO LETO 1983.

Vpis na srednješolski pouk slovenščine je v **SOBOTO, 5. FEBRUARJA 1983 od 9. URE ZJUTRAJ** na naslednjih središčih **Saturday School of Modern Languages, Education Department of Victoria, za letnike od 7 do 12 :**

BOX HILL HIGH SCHOOL,
Whitehorse Road, Box Hill
DANDENONG HIGH SCHOOL,
Princes Highway, Dandenong
MARIBYRNONG HIGH SCHOOL,
River Street, Maidstone
NORTH GEELONG HIGH SCHOOL,
Separation Street, North Geelong
in za maturitetni razred
(HSC — Slovenian, Group 2) na:
UNIVERSITY HIGH SCHOOL,
Story Street, Parkville.

Pouk slovenščine je ob sobotah, ker študenti nimajo tega predmeta na svojih dnevniških šolah. Po vsebini in standardu je enak ostalim jezikovnim predmetom. Vpišejo se lahko tudi odrasli.

Pouk ob sobotah zjutraj

*je za letnike 7 — 10 . . . od 9.00 do 11.00 ure,
za letnike 11 — 12 . . . od 9.00 do 11.30 ure,
za HSC pa od 9.00 do 12.15 ure.*

Pouka ni med šolskimi počitnicami in ob javnih praznikih, če padejo na petek ali ponedeljek.

Datumi v šolskem letu 1983 so:

*termin 1 . . . od 5. februarja do 30. aprila.
termin 2 . . . od 28. maja do 13. avgusta.
termin 3 . . . od 10. septembra do 26. novembra.*

Vpisnina je 5 dolarjev na leto. Študent si kupi samo učbenik, vse ostale stroške pa krije šola.

Potrebne informacije dobite pri vpisu, ali pa lahko telefonirate SSML — 380 5877. Pisma vprašanja je nasloviti: THE HEADMASTER,

*Saturday School of Modern Languages,
Princes Hill High School, Arnold Street,
North Carlton, Vic. 3054*

+ **SLOVENSKA BOŽIČNA ODDAJA** na radiu 3EA v priredbi našega verskega središča bo to leto na dan po božiču (nedelja svete Družine, 26. dec.) zvečer. Poslušajte naše lepe božične pesmi, ki se bodo vrstile!

Jaslice naj nas združijo v eno božjo družino!

Preroka iz tvoje
srede, izmed tvojih
bratov, kakor sem
jaz, ti obudi Go-
spod, tvoj Bog, nje-
ga poslušajte!

5 Mojz 18, 15
(Med letom 1450
— 1200 pr. Kr.)

Glej, dnevi pridejo, pravi Gospod, in naredil bom z Izraelo-
vo hišo in z Judovo hišo novo zavezo. Ne take, kakršno sem
naredil z njihovimi očeti takrat, ko sem jih za roko prijel, da
sem jih iz egiptovske dežele izpeljal.

Jeremija 31, 31. (Okoli leta 600 — 550 pr. Kr.)

Glej, tebe dam za luč narodom, da boš moje zveličanje do
krajev zemlje.

Izaija 49, 6. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

Mladika bo pognala iz Jesejeve korenine in cvet bo vzrastle
iz nje. In duh Gospodov bo počival na njem: duh modrosti in
umnosti, duh sveta in moči, duh učenosti in pobožnosti, in
duh strahu božjega ga bo napolnjeval.

Izaija 11, 1 sl. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

Zaradi tega vam bo Gospod sam dal znamenje: Glej, Devica
bo spočela in rodila sina, in njegovo ime se bo imenovalo
Emanuel.

Izaija 7, 14. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

In ti, Bet-
tebe pa mi
četa, od dn

Bog sam
odprle oči in
skakal kakor

Duh Gospo-
nim blagoves

Resnično,
čine; mi pa
nižan. On p
zaradi naših
ljeni. Gospo
ker je sam h
greh svoje ž
se bo v njego

Veliko ps
Moje roke in
pa so me pre
David v

Tisti dan
Njega bodo n

PREROKBE

IZMED vseh narodov je Bog izbral Izraelce (Jude)
za izvoljeno ljudstvo, iz katerega naj pride obljubljeni
Odrešenik. Zato je njim posebej varoval pravo vero in
čisto upanje vanj. Skozi dobo pričakovanja jim je po-
šiljal preroke. Ti so slikali Odrešenika kot res-
ničnega učitelja, pravičnega kralja in ve-
likega duhovnika. Ker so bili pri Judih kralji
in duhovniki maziljeni, so ga imenovali tudi Ma z i-

ljenca (hebr. Mesija, grško Kristus). On
bo učil čisto resnico, kazal pravo pot k Bogu in vse
posvečeval; zato bo takrat nastopilo novo božje
kraljestvo.

Veliki mislec Pascal se v svojih "Pensees", ki so mi-
sli o veličini, padcu in odrešenju človeka, posebno
dolgo zamudi pri prerokbah iz stare zaveze. Po njego-
vem mnenju so prerokbe o bodočem
Mesiju največji dokaz za Jezusa
Krisusa in za resničnost njegovega evangelija. Pa
tudi dognanja bogoslovne znanosti, ki je v mesijanskih
prerokbah gledala ne samo dokaz za Jezusa Kristusa,
ampak tudi za Boga in za vse krščanstvo, trdijo isto.

Božja beseda

n, Efrata, majhen si med Judovimi mesti; iz te vojvoda v Izraelu; njegov izhod je od zaneslosti.

Mihej 15, 2. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

prisel in vas bo rešil. Tedaj se bodo slepim oči gluhih se bodo odmašila. Tedaj bo hromi in jezik nemih se bo razvezal.

Izaija 35, 4 sl. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

v je nad menoj; zato me je mazilil, da označim in ozdravim pobite v srcu.

Izaija 61, 1 sl. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

je prevzel naše bolezni in je nosil naše bolečine, mislil, da je gobav, udarjen od Boga in pobit ranjen zaradi naših grehov in preboden od bolezni. Z njegovimi ranami smo bili ozdravljani in naložil nas vseh pregreho. Darovan je, in ne odpre svojih ust . . . Ako pa je dal za nas, bo videl velik zarod in Gospodova volja bo izpolnila.

Izaija 53, 4 sl. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

ne je obsulo; truma hudobnih me je obdala. Vse so prebodli, vse moje kosti so prešteli; oni so me gledali in gledali.

Salmu 21, 17. (Med letom 1000 – 970 pr. Kr.)

tal Jesejeva korenina v znamenje ljudstvom. In molili in njegov grob bo častitljiv.

Izaija 11, 10. (Okoli leta 700 pr. Kr.)

veštva vodi osebni Duh, ki vidi bodočnost in je ta obenem v vsem od njega odvisna in jo zato v celoti more po svoje oblikovati."

Iz obilice mesijanskih prerokb citiramo na tej strani kot "Božjo besedo" vsaj nekatere o Kristusu in njegovem kraljestvu, s približno navedbo časa, v katerem so bile zapisane. Naj ob jasnih napovedih nikogar ne moti skrivnostnost, v katero so mnoge izmed mesijanskih prerokb zavite. To je pač bistvo preroških napovedi. O sprejemanju dokaza iz mesijanskih prerokb pač velja beseda, ki jo Pascal tako rad uporablja, kadar govori tudi o evangeliju: "Dovolj svetlobe za tistega, ki hoče videti, pa dovolj teme za tistega, ki noče videti." Za prerokbe posebej to misel oblikuje v stavek: "Bog je dal take napovedi, da bi naredil Mesija spoznatnega za dobre in nespoznatnega za slabe." Kdo ne ve, da igra dobra ali zla volja pri iskanju in spoznanju resnice veliko vlogo?

Če vzporedimo te prerokbe z zgodovinskim prihodom in podobo Jezusa Kristusa, vidimo, da so se pred stoletji napovedane podrobnosti na njem do kraja izpolnile. Zato pa je tudi resničen Pascalov stavek: "Ker so vse prerokbe spolnjene, je Mesija dokazan za vselej."

Naj tudi nikogar ne moti misel, češ, ali ni to soglasje samo nekaj slučajnega? En človek lahko slučajno kdaj kaj ugane, toda da bi cela vrsta ljudi v najbolj različnih dobah slučajno govorila o isti osebnosti in njenem delu, ki je tako veličastno in vzvišeno, da si ga človek nikdar izmisliti ne more, to je nemogoče. Dobro zopet pravi De Broglie: "Kdo bi mogel videti stoletja naprej rojstvo tolike osebnosti, kot je bil Jezus iz Nazareta? Nihče si ne more takih osebnosti po želji in potrebi pričarati, nihče ne vedeti, kdaj bodo nastopile, da izvrše poslanstvo, ki jim ga je odkazala Previdnost. Njihov prihod je nenaden, nihče ga ne more izračunati. Zato je bila za preroke napoved take osebnosti sploh nemogoča, posebno še, če pomislimo na vse napovedane podrobnosti (nastop, rojstvo, življenje, trpljenje, smrt, vstajenje). S slučajem ni mogoče razlagati napovedi, ki segajo skozi stoletja, prevzemajo vse mišljenje Izraelcev in so podlaga njihove vere in upanje ter vodilni zakon njihovega razvoja. S slučajem ni mogoče razložiti krščanstva, ki je dalo smer svetovni zgodovini in ustvarilo novo dobro."

Prerokbe torej ne morejo biti drugega kakor delo Boga, ki v njih izrazi svoj načrt in ga v bodočnosti tudi uresniči. "Od Gospoda je to prišlo in je čudovito v njegovih očeh."

Učenjak De Broglie, ki je pregledal vsa verstva sveta in se je ustavil pri krščanstvu kot največjem in najlepšem, o važnosti prerokb takole sodi: "Prihod Jezusa Kristusa, krščanski svetovni nazor in organizacija krščanstva v Cerkvi so tolikega pomena za človeško zgodovino, da jim po odličnosti in važnosti za preročilo človeštva ni nobena stvar enaka. Kar je bilo pred njimi, jih je pripravljalo; vsa poznejša zgodovina pa je izšla iz njih in nosi njihov pečat. Ako se da dokazati, da so bila ta izredna zgodovinska dejstva napovedana v podrobnostih že davna stoletja pred izvršitvijo, v času, ko jih najbolj bister človeški duh ni mogel naprej videti, je s tem podan dokaz, da zgodovino člo-

adelaidski odmevi

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733*

P. urednik je omenil, da bosta dve številki MISLI združeni v eno zaradi počitnic. Tako razen zdaj v decembrski izdaji ne bo mogoče objaviti preko tiska podrobnejšega sporeda glede obiska nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja. No, krajevno bo lahko vsak na tekočem, tudi pri nas v Adelaidi, če se le zanima za dogajanja v verskih središčih.

Za nas v Adelaidi bo datum 13. februarja 1983 vse-kakor velikega pomena, saj bo to nedeljo naš visoki gost iz domovine blagoslovil našo novo cerkev. Slovesnost bo ob peti uri popoldne, da s tem omogočimo udeležbo tudi ostalim slovenskim duhovnikom, ki naj bi prišli med nas iz Melbourn in Sydneja. Saj razumemo, da imajo nedeljske dolžnosti do svojih vernikov, ki pa bodo gotovo z razumevanjem sprejeli, da jih za to izredno slovesnost želimo imeti ta dan tudi v Adelaidi.

Isti dan bo nadškof podelil tudi zakrament potrje-nja desetim kandidatom iz naših tukajšnjih družin.

Rojake v Berriju bova z gostom iz domovine po vsej verjetnosti obiskala na petek pred slovesnostjo, 11. februarja (praznik Lurške Matere božje). Maša bo tokrat ob sedmi uri zvečer.

Upajmo, da se bodo načrti uresničili brez kakšnih večjih sprememb. Rojaki, ki so kakor koli povezani z adelaidskim verskim središčem, bodo še obveščeni.

RAZPORED božičnega bogoslužja pa je sledeči:

Na sveti večer bo ob sedmih večerna vigilna maša. Opolnoči pa bo slovesna polnočnica, pri kateri bo prepeval naš cerkveni zbor.

Na božični dan (25. dec.) bo sveta maša ob 9:30, popoldne ob petih pa bo slovenska maša v Berriju. — Naj kar tu omenim, da v januarju za rojake v Berriju ne bo svete maše. Ker bodo imeli v februarju nadškofov obisk, bo zanje redna maša spet šele v marcu v postnem času.

Na nedeljo 26. decembra — Štefanovo — bo sveta maša samo dopoldne ob 9:30. To je sicer po cerkvenem koledarju nedelja Svete Družine, a mi bomo zunanjo slovesnost zavetnika našega adelaidskega misijona prenesli na nedeljo 9. januarja. Ob tej priložnosti bomo imeli po glavni maši tudi običajni B.B.Q., kate-

rega doprinos je namenjen gradbenemu fondu našega središča.

KRST. — Naša skupnost je sprejela v svojo sredo novega člana, **Carmen Elizabeth Macsai**. Mama Truda je iz znane naše družine **Wetzel**, ki je zelo požrtvovalna za našo versko skupnost, oče **John** pa je madžarskega rodu. **Carmen** je bila rojena 13. oktobra letos, sveti krst pa je prejela 20. novembra v cerkvi našega misijona, kjer še gostujemo. Botra sta bila **Zsolt** in **Nelly Telkesi**. — Staršem in starim staršem čestitamo, novokrščenki **Carmen** pa želimo, naj ji **Bog** podari v življenju obilo milosti, modrosti in zdravja!

Tako je bil to leto zabeležen drugi krst naše skupnosti in verjetno zadnji v izposojeni cerkvi. Upajmo, da bo v novi, ki bo zares slovenska, naša verska družina prisostvovala številnejšim krstnim obredom.

Dne 14. novembra smo po sveti maši proslavili sedemdeseti rojstni dan našega požrtvovalnega organizatorja **Jozeta Šterbenca**. V cerkvi je po bogoslužju v imenu slovenskega misijona spregovoril **Peter Rant** ter se mu zahvalil za trud, ki ga že toliko let vlaga v vodstvo našega cerkvenega petja. Zaželel mu je veliko zdravja in dobre volje za nadaljno življenjsko pot. V mladinskih prostorih pa je dr. **Stanislav Frank**, predsednik Slovenskega Centra Inc., orisal veliki pomen dela našega jubilaranta za skupnost. Saj je edini med nami, ki na kulturno-glasbenem področju nudi mladini nekaj, kar jo ohranja skupnosti. Da je delo za mladino, ki je cvet in bodočnost slovenstva v Južni Avstraliji, važna zadeva, nihče ne more tajiti.

Naj se tudi preko MISLI g. **Jozetu Šterbencu** ob priliki sedemdesetletnice lepo zahvalim za vse, kar nudi tako nesebično naši tukajšnji skupnosti. Vsi skupaj mu kličemo: "Na mnogaja ljeta — **Bog Vas živi!**"

Pa tudi bolezen nas žal obiskuje in tokrat se je posebej ustavila pri **Tonetu Šajnu**. Že dobre tri tedne se zdravi v **Queen Elizabeth Hospital-u**, **Woodville**. Želimo mu skorajšnje okrevanje, z molitvijo pa se ga bomo spominjali, da bo lažje prenašal trpljenje in bolniško posteljo.

Verouk za naše birmance nadaljujemo z dodatkom ur, da se bodo tako čim lepše pripravili na veliki korak potrjevanja. A naj poudarim, da se morajo več kot otroci na to pripravljati starši in botri, ki nosijo zanje svojo odgovornost. Zastonj je delo kateheta, če otrok nima opore staršev pri domači verski vzgoji ter njih krščanskega zgleda. — Prav v ta namen bomo imeli pred sveto birmo tridnevno za starše in botre, da bi razumeli svoje poslanstvo in odgovornost pred **Bogom**.

Pa še nekaj novic o naši gradnji. saj bralce gotovo

zanima, kako napreduje delo. Hvala Bogu, vedno bolj gre h kraju. Naši redni delavci se še niso naveličali. Ravno nasprotno: na vse delo in prestane trude gledamo z veseljem in zadovoljstvom. Koliko uric je žrtvovanih naši cerkvi, to vedo le tisti, ki prihajajo soboto za soboto na gradbišče — in štel jih je Bog. In kot sem v zadnji številki MISLI omenil: še vedno se oglašajo novi dobrotniki ter prinašajo po svojih zmognostih svoje denarne prispevke. Vsem rojakom širne Avstralije lahko dokažemo: kjer sta sloga in ljubezen, se da vse narediti! Bog takšno skupnost zares blagoslavlja, pa četudi preko trpljenja in preizkušenj.

Ivan Benc je montiral luči v cerkvi, zunanja dela pa bodo tudi končana po zaslugi Jožeta Pahorja in Maria Jenka ter njunih sodelavcev. — Omenim naj tudi, da bo imela cerkev lesene klopi, kar jo bo naredilo še lepšo. Zahvala gre Lojzetu Pungerčarju, ki soboto

za soboto prihaja pomagat in bodo pod njegovim vodstvom klopi tudi narejene. Razveseljivo je tudi, da je že tri četrt klopi plačanih. Tako upajmo: ko bodo vse gotove, ne bo na njih nič dolga.

Naj za konec omenim, da bi bila v cerkvi za božič že lahko polnočnica. Toda ob pričakovanju nadškofa iz Ljubljane bomo počakali z mašo, da bo tako slovesnost otvoritve in blagoslovitve še toliko lepša in pomembnejša.

Vseh dragim rojakom, zlasti pa dobrotnikom našega južnoavstralskega misijona, želim milosti polne praznike. Naj vam novorojeni Knez miru prinese svoj mir ter vam povrne z večnimi darovi! To vsem želi s posvetovalnim odborom Slovenskega misijona svete Družine —

P. JANEZ

K JUBILEJU — naše čestitke!

ŠTEVILKA DEVETDESET zares še ni sto, dovolj blizu pa že prihaja, da je vredna posebne omembe. Tudi ta visoka leta že spadajo med "najbolj zdrava, v katerih jih bolj malo umre", da se spet poslužim šaljivke pokojnega stoletnika med amerškimi Slovenci, Fathra Jurija Trunka.

Dne 7. decembra letos slavi v Sydneyu svojo devetdesetletnico gospa MIRA LAJOVIC, mama naših uglednih rojakov bratov Dušana in Miša. Prvi je šel po poti pokojnega očeta - tovarnarja, drugi pa je naš znani senator, ki je kot prvi izmed povojnih emigrantov v Avstralijo dosegel tako visoko mesto v zveznem parlamentu. Na oba je naša jubilarntka upravičeno ponosna in od obeh prejema vse življenje obilico spoštovanja in ljubezni.

Slavljenka je po rodu Ljubljančanka, kjer je bila rojena 7. decembra 1892 v družini Štrukelj. Za življenjskega druga si je izbrala Milka Lajovica iz Vač pri Litiji, iz znane, zelo ugledne in za domovino zaslužne rodovine. Kot mnogim družinam je tudi njim vojna in revolucija uničila skupnost. Sinova sta v letu 1945 odšla v tujino, komunistični režim je podprl zavarnost in zaplenil imovino, moža Milka pa so zaprli, da so tako vsaj za javnost našli vzrok za svoje početje. Kon-

čno je morala za dve leti in pol skozi krivične zapore tudi naša današnja jubilarntka. Nekaj časa je preživela v skupni ječi s pokojno provincialko frančiškank Brezmadežne — m. Romano, ki je pripeljala prve slovenske sestre v Avstralijo. Ko sta se srečali v Kew ob priliki osemdesetletnice m. Romane, sta se objeli kot sestri in s solzami v očeh obujali spomine . . .

Leta 1958 se je sinovoma posrečilo, da sta oba starša emigrirala v Avstralijo, kjer naj bi zopet začela mirno življenje ob svojih otrocih. Žal je po nekaj letih (leta 1965) soproga ugrabila neizprosna smrt, nakar se je gospa Mira preselila k sinu Dušanu, kjer še zdaj uživa svoj zaslužen pokoj. Kljub visoki starosti je še zelo živahna. Do nedavnega se je še posvečala slikanju in sleherni dan odhaja sama na sprehod, na katerem zavije tudi v kavarno na razgovor s svojimi prijatelji zadnjih let. Naše MISLI prebira že od prihoda v Avstralijo in — kakor sama pravi — so ji všeč, ker ne zavijajo resnice. Torej en vzrok več, da se naše slavljenke ob visoki obletnici spomnimo tudi v MISLIH ter ji iskreno čestitamo. Prav iz srca ji želimo, da bi v zdravju in zadovoljstvu dočakala stoletnico.

Spoštovana gospa Mira: Bog Vas živi še na mnoga mnoga leta!

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NASE "MISLI":

\$20.— Pavel Trcek, Jozefina Sabec;
\$19.— Joze Kromar; \$18.— Franciska
Butinar; \$14.— Anton Kristan; \$11.—
Ivo Leber; \$10.— Antonija Sabec, Ana
Kuri, Stefaniya Mazzitelli, Alojzija Pod-
bevsek, Jerica Grzelj; \$9.— Tone Tuk-
sar, Vinko Erjavec, Valerija Pancur;
\$6.— Mojca Anzic; \$5.— Ferdo Godler,
Ana Iskra, Marija Kovacic, Marija Gre-
goric, Ivanka Bajt, Josip Burlovic, Pe-
ter Florenini, Marija Urbas, Anton
Laznik, Zorina Mauric; \$4.— Slavka
Frantic, Anna Paulin; \$3.— Mirko Ko-
der, Marija Bizjak, Stanko Gruntar;
\$2.— Ludvik Telban, Olga Gale, An-
drej Zrim, Ivan Susanj, Feliks Drobez;
\$1.— N.N., Kristina Kmetec, Mary Kav-
cic, Marija Taubner.

NASIM POSINOVLJENIM

MISIJOJARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$150.— N. N. (Sydney); \$30.— Anto-
nija Tomsic (za lacne otroke); \$20.—
Druzina Ivanka Bajt (A.C.T.) namesto
bozicnih kart prijateljem in znanem;
\$10.— Antonija Sabec, Joze Kromar.

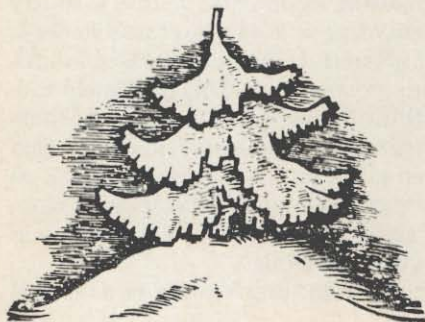
ZA LACNE:

\$20.— Druz. Joze Brozic, druz. Slavko
Jernejcic (Melbourne) namesto bozic-
nih kart prijateljem in znanem.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$20.— Anton Kristan, druz. Joze Bro-
zic (bozicni dar za lacne); \$3.— Vinko
Jager (za lacne).

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

DESETO POGLAVJE IZPOVED

Večerja v Shenstonu je bila vedno dolga ceremonija. Tudi po večerji se dva tako imenitna povabljenca, kot sta bila Jane in Garth, nista mogla kar tako neopazno umakniti iz družbe. Tako je ura doli na vasi udarila že deseto, ko sta Jane in Garth stopila na teraso.

Spotoma je Garth vzel s seboj neki šal in čisto potihoma zaprl za sabo vrata salona. Zdaj sta bila popolnoma sama, prvikrat po teh dneh ločitve, ki so se zdeli obema tako neskončno dolgi. Molče sta hodila ob ograji, ki se je dvigala nad starim parkom. Srebrna mesečina je lepo razveseljevala pokrajino, da je bilo lepo razločiti drevje, tam čez pa jezero, v čigar mirni gladini je odsevala luna.

Garth je razgrnil šal po zidku, Jane je sedla, on pa je stal ob njej. Jane je sedela malce postrani, naslonjena na kamnitega leva. Pogled je uprla v gladino jezera in videti je bilo, da tudi Garth gleda v isto smer. V resnici pa je Garth gledal Jane.

Oblečena je bila v črno obleko iz mehkega blaga, tisto, ki jo je nosila na dan koncerta v Overdenu; okoli vratu ni imela biserne orglice niti nobenega drugega okrasja. V čipke, s katero je bila obleka okrašena, si je bila zataknila rdečo cvetko. Na njenem obrazu je počivala neka umirjena plemenitost in moč. Če jo je človek tako opazoval, mu je moralo zadrhteti srce.

Vsa ljubezen, vse oboževanje, kar ga je premoglo Garthovo srce, je zdaj sijalo iz njegovih oči. Zdaj ni mogel ničesar več skrivati, prišla je njegova ura in ničesar več ni maral tajiti njej, ki jo je ljubil.

Čez nekaj trenutkov se je Jane obrnila, začudena, da Garth še ni začel svoje pripovedi o njegovi zadevi s Paulino. Njen vprašujoči pogled se je srečal z Garthovim.

»Dal!« je kniknila, ko je prebrala v teh očeh skrivnost njegovega srca, in napol vstala. »Dal! Ne!«

On jo je blago prisilil, da je sedla nazaj.

»Molčite, draga,« je zašepetal. »Vse vam moram povedati, vi ste mi pa obljubili, da me boste poslušali, mi pomagali, mi svetovali. Tako zelo potrebujem vašo pomoč, Jane, a ne le vašo pomoč, ampak vas samo... Oh, kako vas po-

trebujem! Ti trije dnevi, ko vas ni bilo tu, so bili zame prava muka in moje življenje se je spet začelo takrat, ko ste se vrnili vi. Tako težko sem čakal to uro, da vam povem vse to. Toliko vam moram povedati, Jane. Koliko mi pomenite od tistega koncertnega večera! Vse, kar je bilo doslej v mojem življenju, je bilo tako nizko in površno. To hrepenenje po vas, ta potreba po vaši bližini je tako silna, da je v primeri s tem vse, kar je bilo prej, smešno majhno. O Jane, zagledal sem se že v premnoge žene, norel sem za njimi, naslikal njihove portrete in jih pozabil. Doslej še nisem resnično ljubil nobene žene, nisem razumel, kaj lahko pomeni žena možu — vse do tistega trenutka, ko sem slišal vaše petje... Oh, Jane, Jane, ali vam bom mogel razložiti tisto, kar čutim? Jane...»

Pokleknil je pred njo na eno koleno. Ko je izgovarjal te zadnje besede, jo je objel okrog pasu ter skril svoj obraz v njeno naročje.

Naenkrat se je umiril, nič več se ni trudil, da bi ga Jane razumela. Oba sta bila čisto tiho.

Jane se ni ganila, ni rekla besedice. Zdelo se ji je čudovito in nenavadno, da je on ob njej. Vihar razburjenja je bil mimo, v njenem srcu se je naselil spet pokoj. Zdaj je naenkrat razumela, zakaj so se ji ti dnevi zdeli tako prazni. Ko je razumela to, je nevede objela svojega prijatelja. V njenem srcu so se borili nepoznani občutki: čudovito spoznanje, da ni bila več sama na tem svetu, dejstvo, ki je bilo močnejše kot vse drugo: on in ona skupaj!

Ko je to premišljevala, je Garth dvignila glavo, z rokami jo še vedno držal objeto, pogledal v oči in ji rekel: »Vi in jaz skupaj!... Moja, moja...«

Jane ni mogla več vzdržati sijaja tega pogleda, ki je bil uprt vanjo. Srce ji je stisnila zavest, da ni lepa. Zdelo se ji je, da so te oči polne oboževanja, luči, odkrivale njeno nelepoto. Rada bi pred Garthovimi očmi skrila svojo zunanost, zato je njegovo glavo privila na svoje prsi.

Ko je Garth začutil, da so ga njene roke objele s tako spontano kretnjo, je bil prepričan: sprejela je, kar ji je ponujal!

Deset, dvajset, trideset nebeških trenutkov je njegova duša drhtela v veselju, ki ga z besedo ni bilo mogoče opisati. Potem se ji je izvil iz objema, ji odkrito pogledal v obraz ter ji rekel:

»Moja žena!«

V odkritih Janinih očeh se je prikazal izraz začudenja, potem pa ji je obraz zalila rdečica, kot da bi vsa kri planila vanj. Kar čutila je, kako ji je zastajalo srce.

Izvila se je iz Garthovega objema, vstala in nepremično gledala proti obzorju, kjer je gladina jezera rahlo valovila v mesečini.

Garth je stal ob njej. Ni se je dotaknil, niti ni rekel besede. Prepričan je bil, da jo je osvojil in nepopisna sreča mu je napolnila srce.

(Nadaljevanje
v prihodnjem letniku)

TEJ ŠTEVILKI "MISLI", kot zadnji letnika, je priložena tudi kuverta z že tiskanim naslovom, katere se poslužite ob pošiljatvi naročnine. Priloženi stenski **KOLEDAR** pa ima v ta namen tudi posebni del, ki ga izpolnite in pošljete z naročnino. Za novo leto smo morali dvigniti naročnino na šest dolarjev, ker stroški tiska in poština samo rasteta. Zato smo iz srca hvaležni tudi za dar v Sklad, ki občutno pomaga izdajanje mesečnika. — Vse, ki so z naročnino v zaostanku, ob tej priliki lepo prosim, da dolg poravnajo. Ko bi to mojo prošnjo vsi vzeli resno, bi **MISLI** ne imele finančnih skrbi...

+ + +

Pri **MISLIH** morete dobiti tudi **CELOVŠKE** in **GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE** 1983, ko pridejo. Imamo pa

KRISTJAN MOLI. Molitvenik. Cena pet dolarjev.

MEN WHO BUILT THE SNOWY, v angleščini spisal Ivan Kobal. Cena osem dolarjev.

THE ORCHARD, v angleščini pisana zgodba slovenskega emigranta. Pisal Dore Sluga. Cena šest dolarjev.

Poština pri knjigah ni vključena!

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
Fr. Ciril Božič, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02)637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478

Pri SV. RAFAELU bomo imeli BOŽIČNO DEVETDNEVNICO od 16. do 24. decembra. To bo naša bližnja priprava na praznike. Vsak večer ob sedmih bo sveta maša z adventno pobožnostjo.

18. dec. — sobota: Spovedovanje od 6:30 zvečer, ob sedmih vigilna sveta maša nedelje.

19. dec. — 4. adv. nedelja: : Ob 8:30 zjutraj spovedovanje, ob 9:30 redna služba božja.

CANBERRA ima ta dan ob šestih zvečer redno mesečno slovensko mašo (Red Hill).

24. dec. — petek, božična vigilijska: Ob sedmih zvečer zaključek božične devetdnevnice.

25. dec. — sobota — BOŽIČ: Rojstni dan našega Gospoda Jezusa Kristusa bomo pričeli OPOLNOČI z božično polnočnico. Poje mladinski zbor.

Ob osmih zjutraj zgodnja (pastirska) maša z ljudskim petjem božičnih pesmi.

Ob 9:30 dop. slovesna (dnevna) maša. Prepeva naš mešani cerkveni zbor.

Ob 11 uri dop. pozna maša z ljudskim petjem.

BRISBANE ima na božič slovensko mašo ob 11:30 v običajni cerkvi, SURFERS PARADISE ob sedmih zvečer, WOLLONGONG ob petih popoldan, CANBERRA pa ob šestih zvečer (Red Hill).

26. dec. — nedelja sv. Družine: Ob 9:30 praznična maša pri Sv. Rafaelu.

Ta dan ima slovensko mašo tudi NEWCASTLE (ob šestih zvečer).

27. dec. — ponedeljek, Janez Evang.: ob 9:30 maša praznika.

31. dec. — petek, Silvestrovo: zahvalna sveta maša za konec leta ob sedmih zvečer.

1. jan. 1983 — sobota — NOVO LETO in PRAZNIK MATERE BOŽJE: Ob 9:30 praznična sveta maša (poje mešani zbor). — Ob sedmih zvečer novoletna maša (poje mladinski zbor).

2. jan. — nedelja — Razglasenje Gospodovo: Praznična sveta maša ob 9:30.

7. jan. — prvi petek: Ob sedmih zvečer sveta maša in pobožnost v čast Srcu Jezusovemu. (To velja za vse prve petke v mesecu skozi celo leto!)

9. jan. — nedelja — Jezusov krst: Ob 9:30 redna služba božja naše skupnosti.

Ta dan ima ob petih pop. redno slovensko službo božjo tudi WOLLONGONG.

16. jan. — nedelja: redna maša ob 9:30.

Ta dan je mesečna slovenska služba božja tudi v CANBERRI (Red Hill) ob šestih zvečer.

23. jan. — nedelja: redna maša ob 9:30.

DESETLETNICA blagoslovitve naše cerkve je važen dogodek, ki ne sme mimo nas brez duhovne koristi. V prvi vrsti moramo biti Bogu hvaležni, da smo dobili svojo cerkev. Mnogi nam to prednost zavidajo. Gotovo je služila svojim namenom vsem, ki so to le hoteli. Včasih je bila res udeležba pri službah božjih bolj šepava, zlasti v zimskih mesecih. Žal je versko razpoloženje mnogih naših rojakov zelo odvisno od vremena: če je nedelja lepa, že navsezgodaj pohite na izlet — seveda brez maše; če je vreme deževno, je pa tu že tudi izgovor v opravičenje, da v takem vremenu ni treba k maši. Torej je maši naklonjeno le nekako srednje vreme. . . Kaj Bog za nas res ni vreden več kot vpliv vremena nas naše razpoloženje? . . .

NAŠA DVORANA mora biti končana do konca januarja. Mnogi so obljubili, da bodo prišli pomagati, ko bodo imeli božične počitnice. Upam, da bodo držali besedo in prišli takoj v ponedeljek po novem letu. Poleg tega se tudi toplo priporočamo, da zdaj ob praznikih radi in velikodušno darujete v gradbeni sklad, saj ne bi radi še globlje zašli v dolgove.

ČETRTRA DOBRODELNA VEČERJA, ki je bila v naši nedograjeni dvorani 20. novembra, je lepo uspela. Prinesla je lepo vsoto 2,063 dolarjev, ki nam bo pomagala dograditi dvorano. Hvala vsem, ki ste prišli na večerjo! Seveda imajo veliko zaslugo pri tem naše kuharice pod vodstvom Tončke Stariha, enako tudi mladinci, ki so prav pridno stregli pri mizah. Zahvala tudi možem, ki so pripravili dvorano in skrbeli za pijačo.

DRUŽINSKO sv. obhajilo vse nedelje do nadškofovega prihoda naj velja kot naša priprava na obisk visokega gosta. Starši, pritegnite s svojim lepim zgledom in toplo besedo tudi svojo mladino, da se vam pridru-

ži, naj že bo v naši cerkvi ali farni vašega okraja mesta. To velja tudi za rojake, ki žive v manjših naselbinah, kjer ni slovenskega središča.

POROKE — **George Arthur Anderson** (avstralskega rodu), Guildford, N. S. W., in **Elizabeth Matešič**, rojena in krščena v Marseillu v Franciji kot hči Ivana in Marije r. Kutin. Priči sta bila Richard Anderson in Helen Papatheodorou. — Sv. Rafael, 6. novembra 1982.

Branko Slokar, Yagoona, N. S. W., krščen v župniji Windsor, N. S. W., kot sin Stanka in Marije Silvestre r. Bolko, in **Narelle Patricia Barrett**, Carinbah, N. S. W., hčerka Kennetha in Joyce r. Amos. Priči sta bila Damir Popić in Annette Robyn Green. — Sv. Rafael, 13. novembra 1982.

Joško Kolenko, Lakemba, N. S. W., rojen v Gornji Bistrici, krščen v Črensovcih v Prekmurju kot sin Štefana in Ane r. Marič, in **Lorraine Annette Forwood**, Rozelle, N. S. W., hčerka Georga in Gwendoline r. Johnson. Priči sta bila ženinov brat Štefan Kolenko in nevestina sestra K. S. Karkowski. — Sv. Rafael, 20. novembra 1982.

Vsem novoporočenim parom k prejemu zakramenta naše čestitke! Naj jih spremlja božji blagoslov!

KRST — **Kristina Zrim**, Prairiewood, N. S. W. Oče Herman, mati Ema r. Kovač. Botrovala sta Ernest in Marija Kovač. — Sv. Rafael, 27. novembra 1982.

POKOJNA — Dne 19. novembra je v bolnišnici v Blacktownu preminula **FRANČIŠKA MOCKOVIČ** r. Schall. Luč sveta je zagledala 31. avg. 1900 v Zemunu (Gornji grad) kot hčerka Jožefa Schall in Frančiške r. Schneider. Tam se je tudi poročila s Ferdinandom Mockovičem. V Avstralijo je prišla na ladji "Gen. Harry Taylor" v juliju leta 1949. Vzgojila sta številno družino šestih otrok. Pokojnica je bila vzorna mati in žena, ki se je nesebično razdajala za svojo družino.

Pogrebna maša je bila v farni cerkvi sv. Patrika v Blacktownu v sredo 24. novembra, pokopana pa je bila pokojna na livadnem pokopališču "Pinegrove", Eastern Creek. Poleg moža Ferdinanda zapušča tudi hčer Frančiško por. Bukovski, Barbaro por. Forte (njen mož Ivan je dolgoletni član našega mešanega pevskega zbora), sina Jožefa (živi v Belgiji) in Mateja, ter hčerki Berto por. Uhl in Elizabeth por. Milekič. — Vsem naše sožalje, pokojni pa večni mir!

OBISK NADŠKOFA DR. ŠUŠTARJA bo eden velikih dogodkov v zgodovini našega verskega središča. S pripravljenostjo, da nas kljub daljavi in prezaposlenosti obišče, je nadpastir pokazal, da nas smatra za del slovenske Cerkve in mu je naš duhovni blagor pri srcu prav tako kot blagor rojakov v domovini in drugod po svetu. Zato prisluhnimo njegovi besedi, ko bo

med nami! Vem, da bo udeležba za marsikoga združena z žrtvijo zaradi daljave ali delovnega dne, a manjše naselbine morajo biti zadovoljene z obiskom v tednu, saj bo nadpastir med nami le malo časa. Le pridite v velikem številu k tem edinstvenim prilikam srečanja s slovenskim nadškofom! Pokažimo mu, da cenimo njegovo prizadevanje, ki nam ga bo izkazal s svojim obiskom!

NAŠ SPORED nadškofovega obiska je tale:

Sobota 29. jan.: Rano zjutraj prihod nadškofa dr. Šuštarja na sydneyjsko letališče. — Zvečer ob sedmih nadškofova maša in srečanje z rojaki v WOL-LONGONGU (Villa Maria kapela).

Nedelja 30. jan.: Nadškofova maša ob 9:30 pri Sv. Rafaelu ob praznovanju desetletnice blagoslovitve naše cerkve. Po maši **BLAGOSLOVITEV NOVE DVORANE**.

Ponedeljek 31. jan. (državni praznik AUSTRALIA DAY): Ob 9:30 nadškofova maša s podelitvijo zakramenta svete birme.

Torek 1. febr.: Nadškofova služba božja in srečanje z rojaki ob šestih zvečer, HAMILTON-NEWCASTLE.

Sreda 2. febr.: Nadškofov obisk in srečanje z rojaki v Brisbane. Služba božja ob sedmih zvečer.

Četrtek 3. febr.: CANBERRA-GARRAN — Nadškofova maša ob sedmih zvečer in srečanje z rojaki.

Od tu bo nadškof nadaljeval svojo pot proti Melbourneu, Adelaidi in Perthu.

Visokemu gostu kličemo že zdaj: Iskreno pozdravljeni med nami! Prepričan sem, da bo njegov obisk kljub skopo odmerjenemu času velik uspeh. Bog daj, da bi ga znali vsi prav ceniti in izrabiti!

P. VALERIJAN

TATJANA in MIŠA LAJOVIĆ
želita vsem rojakom vesel božič
ter srečno in uspešno novo leto!

izpod

Triglav

POOSTRENE odredbe, ki so tako zelo omejele čezmejne nakupe, je nekdo v domačem tisku takole zafknil: "... Hvala Bogu (ta beseda je v originalu seveda pisana z malo začetnico – Op. ur.), zdaj nam bo veliko lažje tudi zaradi tega, ker ne bo več treba po vsako malenkost čez mejo v Italijo ali na Koroško: po vsak čopič, po vsak kilogram kave, zdaj po žarnice, zdaj po prašek, zdaj po insulin za starega očeta, ki bi bil drugače že pokojnik, zdaj po varovalko za televizor ali po tesnilo za pralni stroj ali po kak nadomestni del za našo znamenito stoenko, brez katerega ji strogi pregledniki nočejo podaljšati registracijskega dovoljenja. Vsega tega zdaj ne bo več, hočem reči, vse to zdaj bo, vsaj tako nam je javno, pred pričami televizijskih gledalcev obljubil podpredsednik zveznega izvršnega sveta. Najraje bi ga za te spodbudne besede po-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejam davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

**V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG**

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff, Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

ljubil na plešasto glavo ..."

No, vsaj šalo skozi stisnjene zobe še poznajo doma. Ena redkih stvari torej, ki je ni treba kupovati preko meje ...

O VINKU TELIČU so doma zadnje mesece veliko pisali, pa nič manj v Avstriji, kjer so zasledovali obtožbo ter sodno obravnavo in Teličevo obsodbo. Ta se je glasila: petnajst let zapor. Bil je obtožen, da je med zadnjo vojno kot domobranec delal zločine. Zaslili so kopico prič, ki so jih nabrali (po poročilih je ena prič raje napravila samomor kot pa naročena pričala pred sodiščem). Priče so izpovedovale, kaj so "od drugih slišale" in na takšni podlagi se je sodilo. Obtoženec sam je po izrečeni obsodbi jasno izjavil: "Prisegam, tega nisem storil. Priče so lagale."

Telič se je leta 1945 rešil smrti, ko je ob izročanju domobrancev v roke partizanom (okrog 12000 jih je bilo brez vsakega sodnega procesa po hudem mučenju pobitih) ubežal ter se vrnil v Avstrijo. Tam se je kasneje poročil, postal avstrijski državljani, živel vsa leta do zdaj v Letinjah pri Pliberku in bil v vsej okolici spoštovan kot pošten mož in zaveden Slovenec. V teku let je šel večkrat z dovoljenji na obisk domov v Cerknico in nihče mu ni nikdar očital kakih vojnih zločinov, ko bi mu bilo časovno vsekakor lažje kaj dokazati. Zakaj zdaj, po tolikih letih, naenkrat proti njemu gonja s po vsem videzu insceniranim sodnim procesom, se zlasti čudijo na Koroškem, kjer nihče ne verjame, da bi bil Telič res kriv.

SLOVENSKI OKTET je v oktobru slavil tridesetletnico delovanja in koncertiranja. Ob tej priliki so na slovesnem koncertu v Cankarjevem domu izvajali osem krstnih del slovenskih skladateljev.

V treh desetletjih obstoja je Slovenski oktet imel okrog 2400 nastopov, slovensko pesem pa je ponesel v 34 držav vseh celin sveta. Tudi v Avstraliji smo jih že z užitkom poslušali.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke č\$Z, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

1983 – IZREDNO SVETO LETO. S tem oznanilom je papež Janez Pavel II. presenetil katoličane in ves svet dne 26. novembra, ob koncu srečanja s celotnim kardinalskim zborom. Običajno Cerkev slavi sveto leto vsakih petindvajset let. Zadnji je bil leta 1975. Prihodnje leto pa je papež izbral zato, ker bomo slavili v njem 1950-letnico našega odrešenja, ko je Kristus na križu umrl za nas. Papež je utemeljil svojo odločitev s tem, da želi z izrednim svetim letom "vžgati ljudstvo k večji ljubezni in večjemu čiščenju Odrešenika človeštva in Njegovega zveličavnega dela za nas vse".

NOVO LETO po ideji pokojnega papeža Pavla VI. že nekaj let pričenjamo s svetovnim DNEVOM MIRU, za katerega papež vselej izbere posebno pomenljivo geslo. Geslo za Dan miru 1983 se glasi: **DIALOG ZA MIR – NUJNOST NAŠEGA ČASA.**

Da, o pravi nujnosti gre, če hoče svet še nekaj časa nekako kolebaty za silo v miru. Dialog je danes moderno sredstvo za rešitev vprašanj, ali pa vsaj za podaljševanje zasilnega sožitja. Saj je resničen dialog mogoč le med dvema, ki imata iskrene namene in "nič za bregom", kot pravimo po domače. Da danes sedajo k mizi mednarodnih razgovorov z nezaupanjem v srcu, je žalostno dejstvo. Še podpisi na raznih listinah o "človekovih pravicah" imajo kaj malo praktične veljave.

S SMRTJO Brežnjeva je svet pričakoval pretres oblasti v Kremlju, težko pa je bilo povedati, kaj bo pokazal tek hitro razvijajočih se dogodkov. Zdaj se zadeva ustaljuje. Juri Andropov je hitro postal glavni tajnik KP in kar takoj je začel tudi postavljati svoje ljudi na najvišja mesta, ki jih je moral seveda prej izprazniti. Jurijev tekmeč za najvišji stolček, Andrej Kirilenko, je med prvimi zletel v pozabo: izključen je bil iz Politbiroja KP, na njegovo mesto pa je bil postavljen Geider Aliev, eden zaupnih mož Andropova. Proces se je zaključil z imenovanjem novega predsednika

Sovjetske zveze in prav nič "po naključju" je to seveda – Andropov.

Kot zdaj odkrivajo v Rimu in se z novimi dokazi vedno bolj jasni, je bila po vsej verjetnosti v ozadju lanskega atentata na papeža – sovjetska politična tajna policija. Zanimivo dejstvo: takrat je bil njen vrhovni vodja – Andropov . . .

AVSTRALIJA doživlja svojo krizo in brezposelnost, obenem pa nam obljublja, da bomo prišli še na slabše. Vlada hoče uvesti zamrzovanje plač v upanju, da bo to vsaj delno zaustavilo naraščajoče gospodarske probleme. Število brezposelnih je vedno višje in vedno več je izgredov, da smo upravičeno zaskrbljeni, kaj nam bo prinesel jutrišnji dan . . .

Zanimivo: pri vsej krizi pa so šli tudi letos milijoni za stavo na konje in letošnje predbožično nakupovanje gre že zdaj v višje milijone kot prejšnja leta . . .

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUS
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste
z **MAKSOM HARTMANOM** po domače
pomenili za čas prevoza, delo pa bo
opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)
Ob večernih urah kličite Maksovo
številko doma: 850 4090

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

kotiček naših mladih

STRIČEK ŽELI KOTIČKARJEM VSE DOBRO
ZA BOŽIČ IN JIM ZOPET POKLANJA –
NAGRADNO SLIKANICO

SLAVA BOGU
NA VIŠAVAH!
MIR LJUDEM
NA ZEMLJI!

BOŽIČNA

DETECE SVETO, DETECE LEPO,
KAJ SE KROG TEBE GODI,
OVČKE SE ZBIRAJO,
OTROCI NABIRAJO
DRAČJA ZA MRZLE NOČI.

DETECE LEPO, DETECE SVETO,
ZUNAJ JE BURJA IN SNEG,
OVČKE TE GREJEJO,
ZVEZDE SE SMEJEJO,
POLN PASTIRJEV JE BREG.

DETECE SVETO, DETECE LEPO,
ROKE LJUBEČE RAZPRI,
NAS BLAGOSLOVI,
SREČO PONOVI
SVETE, PRESVETE NOČI!

MARJAN JAKOPIČ

MOJA DRUŽINA.

V moji družini smo štirje: moj oče, moja mama, moja sestra in jaz.

Moj oče je še kot mlad fant. Njegovo ime je Viktor. Po poklicu je inženir. Po postavi ni velik.

Ne vem, koliko je stara moja mama. Njeno ime je Angela, njen rojstni dan pa je na enaindvajsetega septembra. Je zares dobra, saj kuha, šiva, čisti in dela vse za nas.

Moja sestra je sedemnajst let stara. Njeno ime je Silvija. Hodi v šolo v enajsti letnik. Ne vem, kaj hoče postati, saj o tem z mano ne govori. Študira matematiko I, matematiko II, kemijo, fiziko, ruščino, angleščino in slovenščino. Vedno je bila dobra učenka.

Jaz imam 13 let in moje ime je Veronika. Sem najmlajša v naši družini. Hodim že osmo leto v šolo, nisem pa tako dobra, kot je moja sestra. Doma se učim kitaro, obe s sestro pa pojeva pri Glasnikih. Fanta še tudi nimam. Moram si pridobiti dobro znanje v dvanajstih letih, kajti hočem postati psihiatrist.

Vsi smo ena zadovoljna (in včasih kričeča) družina.

Veronika Ferfolja,

2. letnik slovenske šole, Box Hill, Vic.

Kajne, otroci, da je Veronika lepo opisala svojo družino? Posnemajte jo, saj striček komaj čaka na vašo pisma in sestavke. – Tu imate zopet SLIKO, ki bo seveda mnogo lepša v barvah. Na delo torej z barvicami in ne pozabite jo odposlati meni pred 15. JANUARJEM, ko bomo žrebali najboljšega umetnika! Lepe počitnice in brez nesreče želi vsem –STRIČEK.

PRED tremi leti, 29. novembra 1979 (tudi Dan republike Titove Jugoslavije), je laburistični minister in državni tožilec g. Walker v parlamentu N. S. W. izjavil, da je bil senator MIŠA LAJOVIC med vojno naci-simpatizer in vojni zločinec. Naslednji dan je to natisnil sydneyški časopis "Daily Telegraph".

Proti temu članku očitne laži in klevete je senator Lajovic vložil po svojem pravnem zastopniku (T. F. Hughe, QC) tožbo za preklic in javno opravičilo pri vrhovnem sodišču v Canberri.

V preteklem mesecu letos je šele prišla sodna obravnava na vrsto, ob njej pa tudi poravnava med zastopniki senatorja in lastniki "Daily Telegrapha". Advokat toženega časopisa je na sodišču priznal, da je bil senator Lajovic nepravilno ožigosan za naci-simpatizerja in vojnega zločinca. Tako ta obtožba kot druge žalitve v članku o senatorju so torej brez osnove in žaljive, zato jih lastništvo časopisa brez pridržka preklicuje. Opravičuje se za žaljivo izjavo, ki je škodovala senatorjevemu ugledu ter prizadela njega in njegovo družino.

Klevetniški članek je bil vsekakor iz komunističnega vira in brez podlage. Zato je toženi "Daily Telegraph" moral javno preklicati obrekovanje, se opravičiti z objavo na vidnih straneh svojega časopisa in moral je plačati tudi stroške poravnave kot denarno odškodnino.

Vsakemu je danes jasno, da "Daily Telegraph" s takim poročanjem ni pridobil. Nasedel je klevetam, ki jih je izrekel pod parlamentarnim privilegijem laburistični minister Walker. Samo v parlamentu je lahko govoril neresnico in ostal brez kazni. Moralna obsodba pa ni odpisana niti njemu, niti njegovim jugoslovanskim komunističnim informantom.

Vsak razgledan Slovenec ve, da senator Miša Lajovic izhaja iz ene uglednih slovenskih družin. Iz pro-

ste volje si je izbral Avstralijo. S talentom, pridnostjo in svojim ideološkim nazorom se je vključil v liberalno stranko in napredoval s časom v zvezni senat. Pri tem pa nikoli ni zatajil ne svojega imena in ne rodu. Vsak pošten človek je vesel, da se laži proti njemu niso obnesle. — Sydneyški poročevalec.

EAST KEILOR, VIC. — Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki ste ob priliki nenadne smrti drage **MARIJE HORVAT** v tako veliki meri izkazali spoštovanje in ljubezen do pokojne, do nas pa razumevanje in sočutje. Hvaležni smo vsem za udeležbo pri večernem rožnem vencu kakor pri pogrebni maši in pogrebu, za vse molitve in podarjeno cvetje. Enako tudi vsem, ki so namesto cvetja na grob v tako obilni meri darovali v spomin pokojnice v Sklad bodočega Doma počitka ob slovenski cerkvi v Kew. V tolažbo nam je, da je imela naša draga pokojnica toliko zvestih prijateljev, in upamo, da je tudi v bodoče ne bodo pozabili. Vse iskreno pozdravljamo! — **Jožef Horvat z družino in ostali sorodniki.**

WODONGA, VIC. — Nič ne bo napak, če v naših **MISLIH** omenim poroko, ki je bila 23. oktobra letos

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in **DRAGIH KAMNOV**.
izdelujemo pa tudi
ZLATNINO in **SREBRNINO**
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourne
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak **VOJKO VOUK**

v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se vsaka dva meseca pri nas zbiramo k slovenski maši. Pred oltarjem je namreč ta dan Kim LaMotte pričakal svojo izbranko Kristino Partl. Kristina je iz tukajšnje znane slovenske družine in dolgoletnih naročnikov MISLI. Rojena je bila seveda že v novi domovini staršev, pred devetnajstim leti v Albury-ju.

Mlademu paru iskrene čestitke, zlasti od vseh, ki poznajo Partlovo družino! — Poročevalec.

SYDNEY, N. S. W. — Kot sem bral v MISLIH, je dobil argentinski del Slovenije v svetu v oktobru prvi obisk Cerkve iz domovine: ljubljanski nadškof dr. Šuštar je bil nekaj dni med njimi. Če sem prav poučen, v prejšnjih letih ni bilo mogoče kakemu škofu dobiti dovoljenje domačih oblasti za obisk argentinske "povojne usedline", tamkajšnje slovenske skupine "političnih emigrantov in izdajalcev naroda", o kateri so doma ljudem govorili samo to, da "nič ne pomeni". O vsem njih kulturnem delu, tisku, nastopih, šolah... pa molk in prezir, ki pa ob resnem premisleku ni drugo menda, kot — strah. Kdaj je Izseljenska matica v svoji "Rodni grudi", ki naj bi bil nepristranski informativni list o slovenskem izseljenstvu, to delovanje argentinskih rojakov vsaj omenila? Slovenci v domovini so zdaj prvič brali nekaj pozitivnega o naši argentinski emigraciji v poročilu o nadškofovem obisku, ki ga je prinesel verski tednik "Družina" po vrnitvi. Meni

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporočila lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

je sestra poslala izrezek in se v pismu čudila, kaj je vse zmožna in kako široko je organizirana tamkajšnja skupina, vredna doslej doma samo posmeha in prezira. Osebnost sem prepričan, da naše argentinske brate ravno ideološka stran dela tako močne in delavne — režim v domovini pa ima rad zvodenelce izseljence, ki celo v svobodnem svetu stisnejo rep med noge, ko pride kak nepovabljen in pri večini tudi nezaželen obisk...

Upam, da nadškof ne bo imel težav za obisk med nas, saj mi doma nismo tako slabo zapisani kot Argentinci. Razen morda nekaterih, ki so še pokončne hokeje in se ne boje povedati kar mislijo... — N. N.

Dragi N. N., ker se bojite pod pismom objaviti svoje ime, drugega dela ne bom objavil. Sicer bo pa v teh dneh Izseljenska matica kar polnoštevilno v Sydneyu ter samemu predsedniku lahko osebno izrazite svoje mnenje o njej. — Urednik.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je JANKO MULEC, ki naj bi pred leti prišel
iz Avstrije v Avstralijo in je za njim izginila vsaka sled.
Po njem povprašujejo sorodniki iz Maribora.

BOGDAN VRANES, rojen leta 1936, se je zadnji-
krat oglasil z naslova: 91 Johnson St., Annandale,
N. S. W. Kje je sedaj?

Sleherna vest na uredništvo bo hvaležno sprejeta
in posredovana skrbnim sorodnikom.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

REŠITEV novembrske križanke:

Vodoravno: 1. škatlica; 7. smrt; 8. Edo; 10. tat;
11. vsakdo; 13. or; 14. osa; 15. led; 16. jok; 18. baba;
19. pero; 20. ore; 21. Oto; 22. par; 24. le; 26. sadjar;
28. log; 29. jek; 30. meso; 31. nezavest. — Navpično:
1. Šmarjeta; 2. krt; 3. at; 4. lesa; 5. Ida; 6. coklar;
7. sto; 9. voda; 11. V. S.; 12. debelost; 14. oko; 17. o-
rodje; 18. bor; 19. post; 22. Paka; 23. ar; 25. ego;
27. jez; 28. les; 30. me.

Rešitev so poslali: Sestre Slomškovega doma, Štefa-
nija Mazzitelli, Zalika Sveršek, Vinko Jager, Francka
Anžin in Marija Špilar, Danica Petrič, Leon Klemen,
Lojzka Vučko, Ivan Lapuh, Jože Grilj, Lidija Čušin,
Ivanka Kremlj, Vika Gajšek, Amalija Kucler, Milan
Prešeren, Joe Belovič, Valentina Mimich, Ivanka No-
vak, Stanko Aster-Stater. — Žreb se je tokrat na-
smehnil imenu JOE BELOVIČ.

KAJ PA LETOŠNJA NAROČNINA ???

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljjanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v ura-
du gospodična MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko. Če pri-
dete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate
na telefon agencije: 654 - 1233

TOUR WORLD INTERNATIONAL, 49 Exhibition Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE

DOVTIPNE OD DOMA

— RESNICI V BRK ...

+ Teorija o odmiranju države ima eno samo bistveno pomanjkljivost: ne predvideva, kam ob odprtju države s številnimi državniki.

+ Odkar smo prešli od besed k dejanjem, sem, oprosti, zelo kratek, saj imam danes še štiri govore.

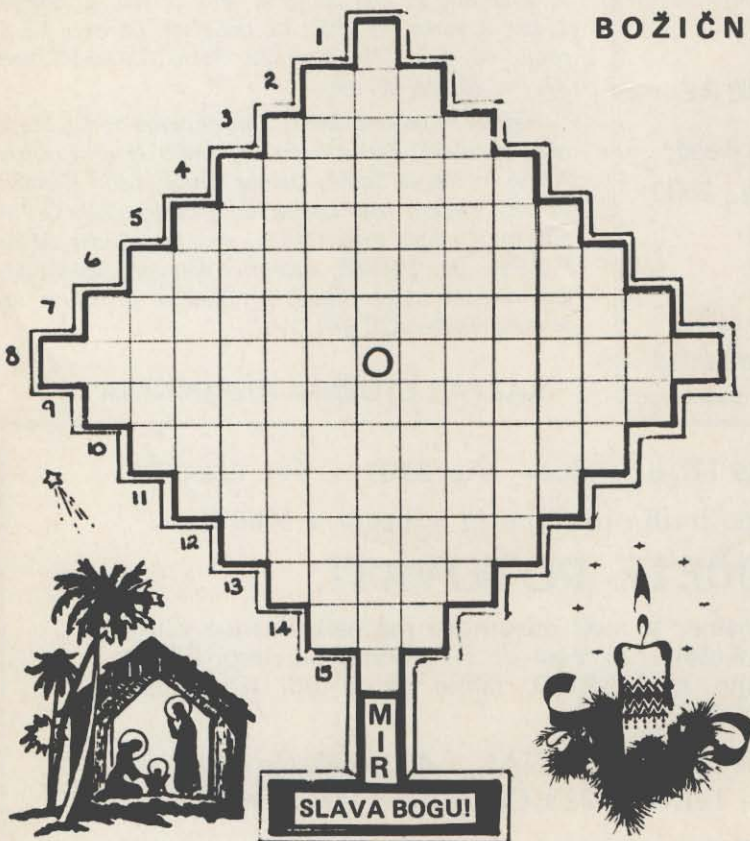
+ Poplava besed ni odnesla še nobenega govorniškega odra.

+ Kaj pomaga, če imate vse v malem prstu, ko je pa ta daleč od možganov.

+ Toliko telet, pa nobene teletine!

+ Analfabeti MORAJO narekovati.

+ Miličnik pri frizerju: "Zakaj nas imate vsi za tako neumne?" — Frizer: "Ker ste res zelo preprosti ... No, povejte, kaj je meni sin mojega očeta?" Ta ne ve. Frizer: "To je moj brat." — Miličnik se vrne na postajo. Tam pove šefu, kar mu je povedal frizer o miličniški preprostosti in mu stavi uganko: "No, kaj je meni sin mojega očeta?" Ta ne ve, zato miličnik ponosno pove: "No, to je frizerjev brat."

BOŽIČNA MONŠTRANCA

(Ivanka Žabkar)

1. Začetnica imena in priimka znanejšega pokojnega slovenskega duhovnika-pisatelja;
2. obžalovanje;
3. znano ime, ki je enim v veselje in drugim v spotiko;
4. poklanjam;
5. olepšati, odstraniti umazanijo;
6. oseba z gotovo očesno napako;
7. urejevanje, v red dajanje;
8. vsebina bližajočega se praznika;
9. zapuščenost, brezbržnost;
10. širjenje neresnice o tretji osebi;
11. v mnogih pravljicah nastopa;
12. izredna lepota;
13. ime svetnika, ki je upodobljen z Jezusom v naročju;
14. latinski pozdrav, ki je često v rabi ob Marijinem imenu;
15. začetna črka imena živalce, ki tudi nastopa pri jaslicah.

Če si našel in vstavil pravilne besede, ti bo tudi srednja navpična črka od vrha navzdol povedala vsebino bližajočega se praznika (kot 8 vodoravno).

REŠITEV pošljite do 15. januarja na uredništvo Misli!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

SI Z NAROČNINO MORDA V ZAOSTANKU?

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotlo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

(Nadaljevanje z notranje strani sprednjih platnic)

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.— Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dolarjev.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS. — Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dolarjev, broširani 10.— dolarjev.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjigi 5.— dolarjev.

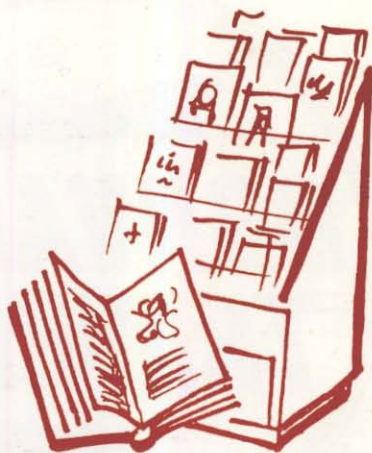
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Poleg 527 pesmi so dodane tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana pri nas v Avstraliji) je na razpolago za 2.— dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA (1., 2., 3. in 4. zvezek) — zbral dr. Filip Žakelj. Vsaka knjiga po 4.— dolarjev.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. — Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena 13,60 dolarjev.

ZBIRKA CELOVŠKIH MOHORJEVK 1982.— Štiri vredne knjige za ceno 14.— dolarjev.

ZBIRKA GORIŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 15.— dolarjev. (Na razpolago jih nimamo dosti.)

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Knjiga je izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja (Oak Flats, N.S.W.). Obsega preprosto pisane spomine na dogodke v Loški dolini med revolucijo in jim dodaja svoja razmišljanja o mednarodnem komunizmu. Cena 6.— dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMII!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!